

SUFOI ©
ufo-nyt

39. årg. 1997

3. kvartal

Nr. 3

**Den belgiske bølge
Ufo filmet på Svalbard
Flyvende mand skræmte to
Endelig - sandheden om Roswell?**

Forsiden:

Dette er faktisk et rumskib landet i New Mexico!

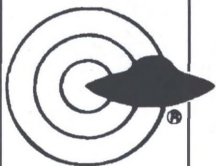
Der er i tidens løb udført mange hemmelige forsøg på White Sands Missile Range i New Mexico. Dette billede er fra 1972 og viser en Viking-rumsonde, der ligger i ørken-sandet klar til at blive samlet op. Det amerikanske flyvevåben har frigivet billedet i juni 1997 for at fortælle, at rygter om sådanne forsøg sikkert har været med til at puste liv i Roswell-myten.

Læs Per Andersens artikler om Roswell-myten.

(Foto: USAF)

Indhold

SUFOI - verdens mest kendte ufo-forening	3
Ufo filmet over Svalbard	4
Den belgiske bølge - en trekantet affære	6
Flyvende mand skræmte to	12
Notitser	14
Roswell - 50 år efter	15
Sandheden om Roswell?	19
Astronomi & Rumfart - kort fortalt	20

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
Prøvenumre, information og
ufo-alarmer tlf. 70 20 11 22
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte SUFOI og SUFOIs
formand på følgende email adresse:
pandersen@idcresearch.com
SUFOIs hjemmeside:
www.sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

©Copyright: SUFOI 1997

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson

Produktion:

Sats ved: JL Desk Top - 53 64 84 37
Tryk udført af:
Glumsø Bogtrykkeri A/S - 53 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1997 er kr. 232,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 282,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1997-2001 incl.) for kr. 1.160,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.410,00.

SUFOIs Disketteservice 1997

koster kr. 160. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

SUFOI Nyhedsbrev 1997 koster kr. 120. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI**

Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand),
Klingsøvej 28, 2720 Vanløse.
38 71 96 64.

Toe Haunstrup (næstformand, rapportcentral), G.A. Hagemanns Kollegium, Kristianiagade 10, 2100 København Ø. 35 26 03 13 + 951.

Peter Nørgaard (næstformand, foredragsafdeling), Skolegade 2, 1. tv., 8600 Silkeborg. 86 80 62 63.

Øvrige repræsentantskab

Lars H. Andersen (informationsmedarbejder), Herningvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing. 30 95 39 06.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå.

Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.

Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge.
Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge.
55 28 01 26.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Brian E. Møller, Skanderupvej 185, 8260 Viby. 20 14 02 42.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Inge H. Svane, Mejbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N.
35 83 84 81.

SUFOI - verdens mest kendte ufo-forening!

Overskriften kunne godt tyde på et mildt anfald af storhedsvanvid her i sommervarmen. Men det er altså ikke helt hen i vejret!

SUFOI har gennemført en undersøgelse af den danske befolknings kendskab til foreningen, og hvad vi laver (samt en masse andre spørgsmål).

Det viser sig, at omkring hver tredje dansker har hørt om os - en andel, der bestemt oversteg vores forventninger.

Undersøgelsen spurgte et stort antal tilfældigt udvalgte danskere om deres kendskab til ufoer, SUFOI, kendte himmelfænomener osv. En række af resultaterne skuffede, som fx folks kendskab til kendte himmelfænomener (mere herom i næste UFO-Nyt). Andre resultater overraskede. Specielt er vi glade for, at så mange kender SUFOI - helt præcist svarede 31% af de spurgte, at de godt kender foreningen.

Samtidig blev det klart, at kendskabet til SUFOI passer meget godt med vore aktiviteter og den omtale, SUFOI ofte får i medierne. Ifølge den "almindelige dansker" er foreningens aktiviteter først og fremmest rapportarbejde og udgivelse af et tidsskrift. Herefter følger medlemsmøder, forskning og kongresser. Dette billede er faktisk meget præcist.

Nu er vi jo ikke kommet sovende til dette kendskab. Dels har vi haft en løbende kontakt til medierne i Danmark igennem mange år - som bekendt fejrer vi netop i år vores 40 års jubilæum. Dels har vi med mellemrum fået ekstra stor omtale gennem det store medieudbud, der er i Danmark.

På fineste vis blev dette illustreret i forbindelse med SUFOI's åbne arrangement i Vanløse Beboerhus den 27. maj. Ved denne lejlighed satte SUFOI ny medierekord med et indslag i både TV2 Nyhederne og DR TV-avisen samme aften. Der var tilsammen langt mere en 1 mio. seere til disse to indslag alene!

Hertil kommer indslag i DR P3 samme morgen og efterfølgende omtale i Politiken, Berlingske Tidende og andre medier. Inden for samme uge deltog SUFOI i ikke mindre end 4 tv-udsendelser, 2 radioudsendelser og utallige artikler i den skrevne presse!

Det er med andre ord gennem målbevidst mediarbejde, at SUFOI er ved at nå et af sine mål: At være kendt som Danmarks seriøse ufo-forening blandt den brede befolkning.

Med de 31 procents kendskab er SUFOI allerede langt foran de fleste ufo-foreninger i verden. Jeg tør godt påstå, at der næppe er andre af verdens ufo-foreninger, der procentuelt er mere kendt i deres hjemland end SUFOI er i Danmark.

Det får os dog ikke til at hvile på laurbærene - vi vil også gøre os kendt blandt de resterende 69% af befolkningen! □

AF PER ANDERSEN

Ufo filmet over Svalbard

AF OLE
HENNINGSEN

Den kendte norske polarforsker Monica Kristensen observerede for 20 år siden et ufo-fænomen under sit ophold på Norsk Polarinstituts forskningsstation på Svalbard-øgruppen i Polarmrådet. Fænomenet blev registreret af et All-Sky-kamera, men billedet er aldrig offentliggjort.

"Hvis der er noget, vi overvintrende virkelig ikke vil, så er det at dumme os overfor de øvrige. Jeg ved derfor ikke rigtigt, hvad jeg skal gøre, da jeg en frostklar vinteraften observerer et UFO over Kongsbræen."

Sådan indleder den kendte norske polarforsker Monica Kristensen beretningen om sin observation af et lysende fænomen over en af Norges yderste nordlige forposter i bogen "Det magiske landet: fortællinger om Svalbard".

Det er vor gode ufo-kollega, Ole Jonny Brønne, derefter henvisning fra et af foreningens medlemmer har bragt Monica Kristensens beretning frem for et større ufo-publikum i UFO-Norges tidsskrift "UFO".

90 grader Syd ekspeditionen

Den 47-årige Monica Kristensen blev kendt verden over, da hun i 1986/87 ledede en lille ekspedition med tre engelske og danske deltagere til Sydpolen i Roald Amundsens fodspor. Med hundeslæder forsøgte man for-

gæves at nå frem til polen, men måtte opgive 450 km fra målet. I 1990/91 lykkedes denne udfordring dog for en ny norsk ekspedition med hundeslæder. Efter at have nået Sydpolen fortsatte tre af ekspeditionsdeltagerne på ski fra polområdet og tilbage til kysten.

Monica Kristensen er født i Torsby i Sverige og voksede med svensk-norske forældre op i Kongsvinger i Norge. Hun er universitetsuddannet i teoretisk plasmafysik, matematik, fysik og astrofysik og har endvidere en doktorgrad i glaciologi.

Den kvindelige polarforsker har deltaget i 11 ekspeditioner til polområderne, hvoraf hun har ledet de otte. Desuden har Monica Kristensen skrevet adskillige bøger om sine ekspeditioner og forskning i polarmråderne. En af bøgerne er udkommet på dansk. I 1989 blev hun som den første kvinde i 50 år tildelt den fornemme guldmedalje "Founders Medal" af Royal Geographical Society i London. Desuden blev hun året efter kåret som Årets Kvinde i Norge.

Observation fra forskningsstation

Monica Kristensens ufo-observation fandt sted under hendes ophold på Norsk Polarinstituts forskningsstation på Svalbard nord for Norge i vinteren 1976/77 eller 1977/78. Gengivet efter hendes bog fortæller hun videre herom:

"Jeg er blevet opmærksom på lyset fra vinduet i kontoret på forskningsstationen. Lampen i loftet er endnu ikke tændt, da jeg lige er kommet ned fra platformen på taget, hvor mine instrumenter er placeret. Af og til nyder jeg at stå og se ud over byen i mørket, en lille glæde til afveksling for dagens rutiner.

Lyset er cirkelrunt og er måske

nogle meter i diameter. Faktisk ser det ud som en lypære, men uden nogen form for mærker eller konturer inde i cirklen.

Ingen helikopter

- Helikopter? tænker jeg, men ved godt at ingen helikopter er ventet. Foruden russernes maskiner på Kapp Heer, har vi kun de to, som den øverstbefalende i Longyearbyen disponerer over. Det er derfor ikke svært at holde styr på flytrafikken ved vintertide. Desuden er lyset ikke fulgt af den karakteristiske klapprende lyd fra rotor.

Men noget er der, derude over bræen, og genstanden bevæger sig hurtigt. Nu ses der også en svag lyskegle fra den runde ting, som oplyser isen nedenunder. Genstanden svajer frem og tilbage over bræen, som om den leder efter noget. Ind i mellem står den helt stille i luften, måske hundrede meter over isen.

Jeg føler en kuldegysning nedover ryggraden. Jeg indser, at dette kan jeg nok ikke fortælle til nogen. Ingen af fyrene vil tro mig.

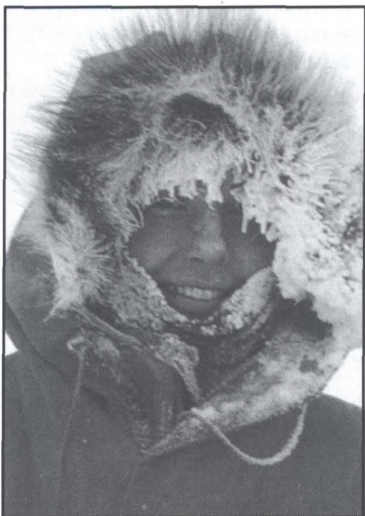
Men jeg må ud og se nærmere. Jeg tager mine scooterstøvler på og baner mig vej gennem orde opløjede veje ned mod strandkanten bag bådehuset ved havnekajen.

Cirkelrund skive af lys

Min ånde danner en hel glorie af iskrytaller rundt om mit hoved. Brillerne iser til, og jeg må vente en kort stund, inden jeg igen kan se ufoet.

Men der er den, en cirkelrund skive af lys. Som en gadelampe over isbræen. Og nu flyver den over fjorden mod Ny-Ålesund.

Det kan ikke være os, det flyvende

Polarforskeren
Monica
Kristensen
(Foto: Monica
Kristensen)

fænomen er interesseret i. Det kugleformede lys flyver i en stor bue over Brandalspynten og forsvinder over Sheteligfjeldet. Det fjerner sig mere og mere, og til slut er det væk.

Ufoet set af anden forsker

Jeg stamper tilbage mod messen og tænker på, hvad jeg skal gøre. Skal jeg sige noget alligevel og risikere at dumme mig?

Men det bliver Ole, som tager temaet op.

- Du, Monica, har du været oppe og skifte film i All-Sky-kameraet i dag?

- Nej, men Birger har gjort det. Hvorfor det?

- All-Sky-kameraet er et instrument, som er monteret på taget af forskningsstationen, og som visuelt registrerer nordlys ved at fotografere hele vinterhimlen hvert minut.

- Men jeg så dig oppe på taget her

i aften.

- Ja, jeg var en lille tur deroppe.

- Du, hm, du så ikke noget usædvanligt?

Jeg ser på Ole. Han ser på mig. Vi har set det samme.

Ingen af de øvrige har observeret det kugleformede lys, og de er naturligt nok meget skeptiske. Ole og jeg må tåle en del højst tvivlsomme bemærkninger.

- Meget vel, siger Birger til sidst. - Det er i hvert fald en historie, som lader sig kontrollere. All-Sky-kameraet var monteret. Det betyder, at hvis Ole og du så et virkeligt lys, så er det registreret på filmen.

Filmet af All-Sky-kamera

Et par måneders senere sender Nordlysobservatoriet filmen op til os igen for at vi selv kan køre den i en almindelig filmfremviser. Der er noget mærkeligt på filmen, siger de. Et lys skærer tværs

hen over nederste, venstre del af billedet. De kan ikke se, hvad det er. Genstanden er uidentificeret, og den har fløjet. Med andre ord har vi afbildet et ufo.

Ole og jeg er glade for bekræftelsen. Det vi har set, lader sig afbilde på en film. Der kan ske adskillige værre ting i polarmatten. Vi er mere bange for de ting, som ikke kan måles eller registreres, alt det som kommer og går uden at efterlade noget spor."

Ingen kommentarer

Monica Kristensen er i dag chef for Norges Meteorologiske Instituts Nord-Norske afdeling i Tromsø. Afdelingen har ansvaret for vejrmeldinger for det store polarområde mellem 65 og 80 grader Nord og mellem Grønland og Nova ja Semlja. Afdelingen har adskillige målestationer i det arktiske område, hvor vedvarende og nøjagtige vejrmeldinger er grundlaget for alle typer af aktiviteter i polarområdet.

Inden Ole Jonny Brønne skrev sin artikel om sagen i det norske tidsskrift "UFO", forsøgte han at komme i kontakt med Monica Kristensen for at få hendes mere detaljerede kommentarer til sagen, men hidtil uden held. Han har i samme anledning også kontakten Nordlysobservatoriet i Tromsø. Men heller ikke her har man taget sig tid til at besvare Brønnes henvendelse. SUFOI har netop fået bekræftet, at han stadig ikke i skrivende stund har modtaget svar på sine forespørgsler.

Nordlysobservatoriet hører under Institutet for matematiske og fysiske videnskaber på Tromsø Universitet.

Kilder:

Monica Kristensen, *Det magiske landet: fortællinger om Svalbard*, Oslo, Grøndahl, 1989.

Ole Jonny Brønne, *UFO over Svalbard*, UFO 3/1996, udgivet af UFO-Norge.

Div. internetsøgninger bl.a. i ODIN - Offentlig dokumentasjon og informasjon i Norge.

Den norske Ambassade, København

Det er øerne mellem 10 grader og 35 grader østlig længde og 74 grader og 81 grader nordlig bredde, der udgør Svalbard. De største og mest kendte øer er Vest-Spitsbergen, Bjørnøya, Nordaustlandet, Barentsøya, Edgeøya, Kong Karls Land, Prins Karls Forland og Hopen.

Svalbard, der betyder "landet med de kolde kyster", blev antagelig besøgt af nordmænd allerede i det 12. århundrede. I dag er der intet grundlag for som tidligere at drive fangstvirksomhed på stedet, da stort set alle de dyr, der kunne give et vist udbytte, efterhånden er fredet. Efter Første Verdenskrig blev spørgsmålet om Svalbards internationale status behandlet på fredskonferencen i Versailles. På dette tidspunkt blev Svalbard betragtet som ingenmandsland. Ved Svalbardtraktaten af 9. februar 1920 blev Norges suverænitæt over øgruppen anerkendt. Dog måtte Norge acceptere nogle begrænsninger, der bl.a. gav nogle andre lande adgang til visse former for økonomiske aktiviteter, fx kulminedrift og anden bjergværksdrift, der i dag er den væsentligste aktivitet på øgruppen i det høje nord. Der bor ca. 3.000 på Svalbard - heraf er halvdelen russere.

Den belgiske bølge - en trekantet affære

AF
WIM VAN
UTRECHT

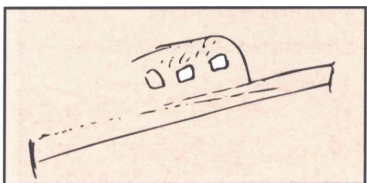
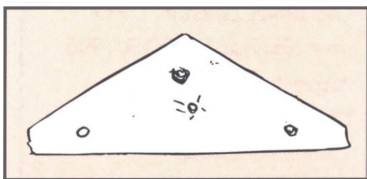
I 1980'erne var der meget stille på den europæiske ufo-scene. Stilheden varede til den 9. oktober 1989, da det sovjetiske nyhedsbureau TASS søsatte en historie om en ufolanding i en park i Voronezh omkring 500 km sydøst for Moskva. Ifølge rapporterne steg et par treøjede uhyrer og en mekanisk dværg ud af det landede fartøj og skød med et laservåben mod en dreng, der blev usynlig. Historien blev trykt i aviser over hele kloden, måske ikke så meget fordi redaktørerne tog den bizzarre historie som et bevis på fjendtlig aggression, men fordi denne ufo-historie blev bragt i Sovjetunionens førende avis, Pravda, som et tegn på de sociale og politiske omvæltninger, der skete efter Gorbatsjov startede sin perestrojka.

Beretningen om Voronezh-landingen var den første ufo-rapport, som efter en lang pause skabte avisoverskrifter i Vesteuropa. Langsomt begyndte rapporterne at dukke op igen.

I weekenden den 25. - 26. november 1989 kom situationen helt ud af kontrol, da indbyggerne i den flamsktalende del af Belgien rapporterede om en lysende skive, der fløj over deres huse.

Det viste sig senere, at det drejede sig om et lysshow ved et diskotek i Halen, en lille by i Limbourg-området. Ejereren af diskoteket forsøgte at fange de unge menneskers opmærksomhed med en roterende xenonlampe på taget.

Selv om man fandt en forklaring på disse rapporter, fortsatte lysshowet med at skabe ufo-beretninger i området indtil den 16. december, da myndighederne forbød brugen af lampen. Det skete, efter det belgiske flyvevåben havde sendt to F-16 jagere op for at identificere de "mystiske skiver".

To tegninger fra begyndelsen af den belgiske bølge. Tegningerne er udført af den ene af de to gendarmere, som så fartøjet over Eupen den 29. november 1989.

Trekanterne dukker op

Fire dage efter de første rapporter fra Limbourg, skete der noget blot 70 km sydøst for Halen. De skabte en bølge, der brede sig langt ud over Belgiens grænser. Den 29. november 1989 havde to gendarmere fra Eupen i den tysktalende del af Belgien deres livs oplevelse. Præcis kl. 17.24 så de to gendarmere et lys over en mark, mens de kørte i patruljevogn fra Eupen til Kettenis i Liège-området.

Da de opdagede, at lyset fløj parallelt med vejen, skyndte de sig til et sted, hvor de ville være lige under objektets rute. Da det uidentificerede objekt fløj over de overraskede gendarmere, stoppede det, vendte og fløj bort i den modsatte retning.

De to mænd så "en fast masse med en facon som en trekant". På undersiden havde objektet et blændende skarpt lys i hvert hjørne. Gendarmene fulgte nu det mærkelige fartøj, som fløj tilbage mod Eupen. I byen aflagde de deres hovedkvarter et kort visit og ringede til den nærmeste lufthavn og en nærliggende militærbase. De fik at vide, at der hverken havde været civil- eller militær flytrafik i området.

Kl. 18.15 vendte de to observatører tilbage til patruljevognen og besluttede at køre til et sted, hvor de havde et godt udsyn over den nærliggende Gileppe Sø. Da de nåede frem, fik de igen øje på objektet. Det så nu ud, som om det svævede lige over udsigtstårnet ved søen.

I et af de første interview sagde en af observatørerne, at de "havde en

uklar fornemmelse af, at der af og til skød lys ud til siderne" (1). I et senere interview er observatørerne citeret for at have beskrevet det sete som "en stationær, hvid kugle, som gentagne gange udsendte to tynde, men klart tydelige røde lys i modsatte retninger".

En senere kilde talte også om "små ildkugler", som dukkede op i lysstrålerne, fløj rundt om den hvide kugle nogle gange, før de vendte tilbage til objektet (2).

Mens de betragtede dette underlige objekt, kom der en serie lys fra nogle nærliggende træer. Bag disse lys kunne gendarmene se en mørk, grønlig trekantet silhuet, som steg op i luften og foretog en brat drejning. Under denne manøvre kunne de se en overbygning med oplyste vinduer "ligesom en jernbanevogn". Objektet forsvandt præcis kl. 20.39.

Under observationen, som varede tre timer, var observatørerne hele tiden i kontakt med deres hovedkvarter i Eupen. Til deres lettelse fortalte en af de overordnede, at han også havde set objektet. Det samme havde patruljer andre steder i nærheden.

En kollega, som kørte på patrulje nordvest for Eupen bekræftede, at han ikke blot havde set et objekt med tre blændende hvide lys og et blinkende rødt lys, men at han også havde bemærket "noget, der roterede som en turbine bag fartøjet".

Der blev i alt indsamlet omkring 150 øjenvidneberetninger fra denne nat, og andre observatører nævnte en lyd, der mindede om lyden fra en ventilator (3).

Rapportoptagere med stor erfaring i at tolke ufo-rapporter fremhæver, at beskrivelserne lyder som ultralette fly eller små luftskibe. De gør også opmærksom på, at de tre hvide lys og det blinkende røde lys er standardlys på fly. I det tidsrum, hvor observationen fandt sted, så flere uafhængige observatører et ovalt eller cigarformet objekt flyve langsomt over egnen syd for Gileppe Søen. Disse observationer foregik ved højlys dag.

Det er muligt, at det uidentificerede objekt, som krydsede himlen ved Eupen, efter mørket faldt på, faktisk var et lille luftskib. Men at det blev beskrevet som en trekant, skyldes nok lysenes placering.

I 1996 gjorde den uafhængige forsker Paul Vanbrabant opmærksom på, at Venus om aftenen den 29. november var i samme område på himlen som "den stationære, hvide lyskugle", der blev set over udsigtstårnet ved Gileppe Søen (4). Det er helt korrekt, at Venus havde nået sit maksimum den dag og stod kun seks grader over horisonten. Planetens højde over horisonten passer også med det formodede ufo, hvis man accepterer en fejlmargin på maksimum 15 grader, dvs. den del af himlen der kan dækkes af hånden med udstrakt arm. Himlen var meget klar den aften, og observatørerne har ikke nævnt, at de har set et andet lys i nærheden af ufoet. Alt dette tyder på, at Venus udløste denne del af observationen.

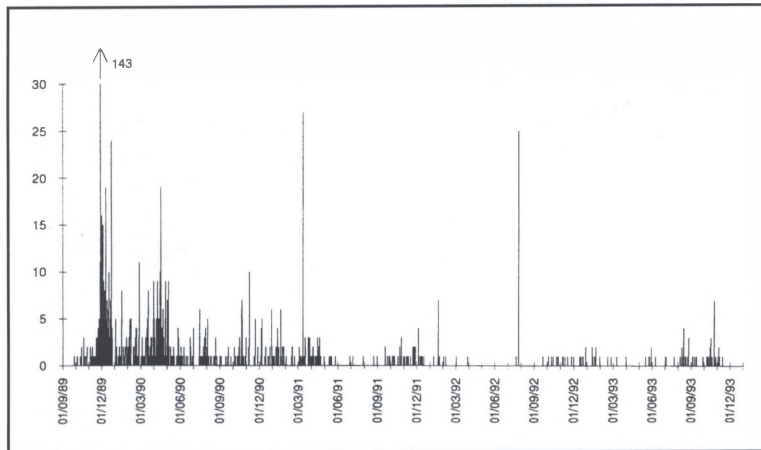
Den "uklare fornemmelse af lysstråler, som skød ud fra siderne", kan skyldes de kendte effekter, som optræder, når lyskilder ses nær horisonten. Hvis Venus-forklaringen er korrekt, betyder det, at der kun var ét uidentificeret objekt i luften den aften.

SOBEPS kommer ind i billedet

Den næste dag var historien om "Eupen trekanten" tophistorien hos forskellige belgiske tv-stationer. Den 1. december tog Michel Bougard, formand for SOBEPS, til Eupen for at interviewe de to vigtigste observatører. Kort efter fulgte andre forskere, de fleste fra SOBEPS, i Bougards fodspor.

I deres forsøg på at finde andre observatører slog en gruppe fra SOBEPS sig ned ikke blot hos det lokale pressebureau, men gik fra dør til dør og spurgte folk, om de havde set noget usædvanligt på himlen de seneste dage. Et prisværdigt arbejde, der dog havde den ulempe, at det var begyndelsen til en enkelt gruppes monopol på de begivenheder, der fulgte.

Natten den 11. - 12. december 1989 var en anden bemærkelsesværdig nat

Antal belgiske observationer i tidsrummet 1.9.89 - 1.12.93.

for de belgiske ufologer. Den nat så adskillige mennesker i og omkring byerne Liège og Namur en underlig oplyst tingest sejle over deres huse. Denne observation fik en mærkelig afslutning.

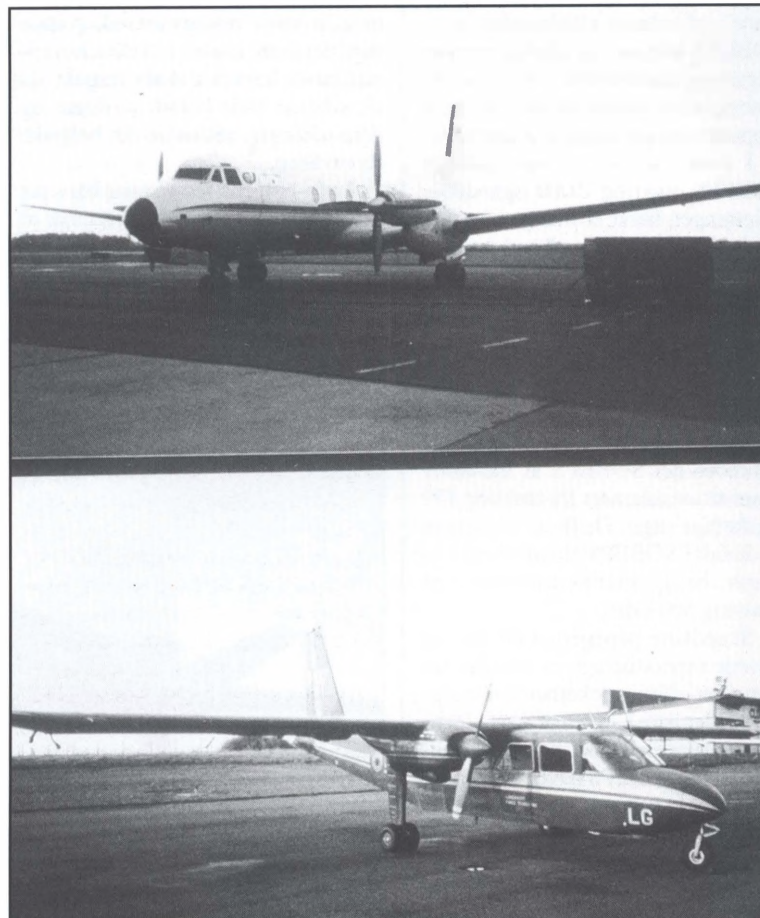
Kort efter kl. 02.00 blev en mand i Jupille-sur Meuse vækket af en dyb, vibrerende lyd, og han opdagede et ægformet objekt, der så ud til at være fløjet ind i en rødgran.

Objektet havde tre klare lys på undersiden og noget, der lignede et siderør i bagenden. Det tog kun tingesten få sekunder at komme fri, flyve hen mod observatøren og over hans hus, før den endelig forsvandt i det fjerne.

Umiddelbart efter kom der en lysstråle fra husene mod observatøren.

Dagen efter undersøgte både journalister og gendarmen området. Ifølge observatøren var der også en helikopter med i undersøgelsen. Beskrivelsen af det ukendte objekt tyder på, at et motoriseret luftskib var i vanskeligheder den nat. Lysstrålen kunne være et søgelys, muligvis fra en på jorden der assisterede fartøjet. Desværre tog ingen ansvaret for flyvningen.

I takt med at ufo-rapporterne væltede ind gennem mere end halvandet år, steg SOBEPS' popularitet. Interview med SOBEPS' medlemmer blev trykt i næsten alle Belgiens aviser og

I perioden 14.-17. april 1990 stod et Hawker Siddeley (øverst) og et Brittan Norman rekognosceringsfly stand-by til at gå på vingerne, når SOBEPS ønskede det. Kodenavnet for dette historiske samarbejde mellem SOBEPS og det belgiske flyvevåben var "Operation Identifikation OVNI". (Fotos: SOBEPS)

Den 22. januar 1990 besøgte ledende folk fra SOBEPS en af flyvevåbnets radarinstallationer. Dette blev indledningen til et historisk samarbejde. (Foto: SOBEPS)

Den 9. april 1990 afholdt SOBEPS en pressekonference, hvor man gjorde status over observationerne og annoncerede "Operation Identifikation OVNI". (Foto: SOBEPS)

magasiner, og ufoer var et dagligt emne i talk-shows i både radio og tv. SOBEPS' adresse og telefonnummer fulgte med interviewene, hvis læsere, lyttere eller seerne havde lyst til at rapportere en personlig ufo-oplevelse.

I løbet af to år, indsamlede SOBEPS omkring 2.000 øjenvidneberetninger, heraf er mange bandede telefoninterview. I året forud for ufo-bølgen kæmpede SOBEPS for at overleve. I løbet af få dage var der pustet nyt liv i organisationen, og mange frivillige var klar til at drage i marken og indsamle så mange rapporter som muligt.

Hvor mærkeligt det end lyder, så lykkedes det SOBEPS at indsamle observationsskemaer fra omkring 450 forskellige sager. De fleste af sagerne er omtalt i SOBEPS' tidsskrift og i to bøger, begge murstensromaner på omkring 500 sider.

Skeptikere påpeger, at de nye og uøvede rapportoptageres arbejde har resulteret i dårligt dokumenterede rapporter, der ikke kan bruges i en videnskabelig undersøgelse. Et andet kritikpunkt er, at SOBEPS havde en forkærlighed for at betragte ufoer som ikke-jordiske.

Når man har kendskab til det, som de ledende medlemmer af SOBEPS tidligere har skrevet, må man nok give

kritikerne ret. Det er dog en kendsgerning, at denne velorganiserede gruppe med det flotte kontor i landets hovedstad havde held til at skabe respekt om sit arbejde både blandt ufologer og ikke-ufologer, inklusive det belgiske flyvevåben.

I ufo-bølgens første uger blev det belgiske flyvevåben oversvømmet af telefonopringninger, og det blev besluttet, at SOBEPS var bedre egnet til at tackle lige netop den situation. Dette markerede begyndelsen på et tæt samarbejde, som toppede i påsken 1990.

I den forlængede weekend den 14.

- 17. april 1990 stod et Hawker Siddeley og et Brittan Norman rekognosceringsfly standby til at gå på vingerne, når SOBEPS ønskede det. Kodenavnet for dette historiske samarbejde var "Operation Identifikation OVNI". Mange militærpersoner, civile, forskere og journalister deltog i samarbejdet. Der manglede kun ufoerne.

Generalmajor de Brouwer fortalte for nylig i et interview, at det ærgrede ham, at det belgiske flyvevåben aldrig fik et politisk mandat eller officielle instrukser om at foretage en dybdegående undersøgelse af de belgiske rapporter. Det betød, at flyvevåbnets personale måtte beskæftige sig med sagen parallelt med opgaverne i de fyldte kalendere. Generalmajoren fortalte, at det belgiske flyvevåben ikke har en speciel enhed til undersøgelse af ufo-rapporter.

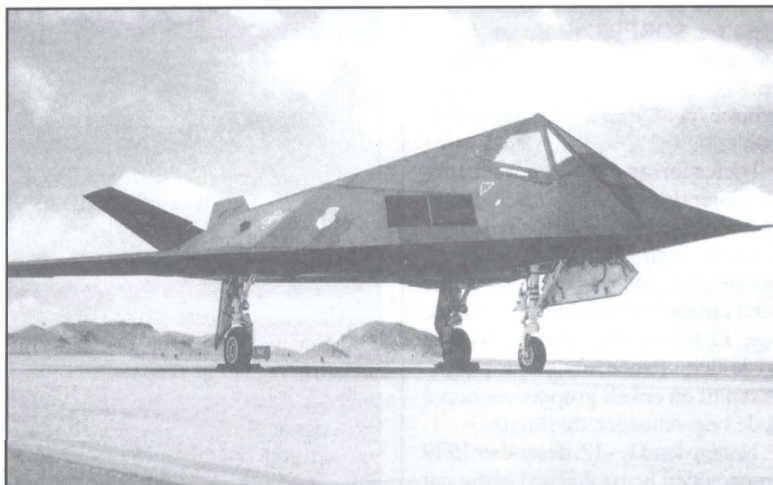
I marts 1991 var der en sidste og voldsom stigning i antallet af rapporter. Så blev observationerne sjældne, når man ser bort fra diskotekernes lysshow, som narrer mange over hele Europa.

Politiske og socio-kulturelle aspekter

Som følge af et spørgsmål til parlamentet kom den daværende forsvarsminister Guy Coeme den 21. december 1989 med en erklæring om det stigende antal ufo-rapporter fra Liège-området. Idet han tog hensyn til en eventuel militær forklaring, fastslog ministeren, at hæren ikke havde den fjerneste ide om, hvad ufoerne var, men at:

- de ikke var AWACS-fly, da de skulle kontakte flyvekontrollen, når de fløj over Belgien
- de ikke var F-117A fly, hvilket er bekræftet af generalstaben i det amerikanske flyvevåben
- de ikke var fjernstyrede militærfly, for de var ikke i brug den pågæl-

Myndighederne fastslog, at det ikke var F-117A Nighthawk-fly fra de amerikanske NATO-styrker der legede ufoer over Belgien. (Foto: USAF)

dende weekend

• de ikke var ultralette motordrevne fly, for de udsender en anden og speciel lyd (sic) (7).

Normalt tager ufologer ikke officielle erklæringer ret seriøst. Denne gang var det anderledes. I stedet for ufologerne var det skeptikerne, der råbte "mørklægning", da de mistænkte flyvevåbenet for at skjule sandheden og bruge ufoer i et forsøg på at trække opmærksomheden bort fra en slags eksperimentalfly, sandsynligvis af amerikansk oprindelse.

Ufo-forskere og skeptikere gennemløjede luftfartstidsskrifter for at finde de seneste nyheder om mørkelagte projekter som Black Manta, Avenger, Aurora, Senior Citizen og LoFlyte. Det, de fleste skeptikere glemte, var, at de fleste af disse ufattelige vidunderfly var overlydsfly ude af stand til at svæve lige over jorden, som de bedste dokumenterede belgiske rapporter beskrev. Et andet spørgsmål er: Hvorfor skulle sådanne militære eksperimentalfly flyve over forholdsvis tæt befolkede områder og skabe opmærksomhed med deres kraftige søgelys? En ting var dog klar: Det moderne flydesign slog igennem i beskrivelserne af ufoerne.

Som følge af den belgiske bølges omfang blev ufoerne taget seriøst på højeste plan. I perioden 1991-1993 var mulighederne for at etablere et europæisk center for ufo-rapporter på dagsordenen ved ikke mindre end ti møder i Europa-Parlamentet. Planerne om et fælles ufo-center kom fra den belgiske vicepremierminister Elio Di Rupo (se også UFO-NYT 2/94, side 16-17).

Mens Di Rupo endnu var medlem af Europa-Parlamentet, var han blevet imponeret over de belgiske observationer og en fransk observation, der fandt sted den 5. november 1990. Den viste sig dog senere at være en russisk satellit, der brændte op i atmosfæren.

Som videnskabsmand ønskede Di Rupo klare og tydelige svar. Til sidst ødelagde englænderne, som altid har været skeptiske over for det europæiske samarbejde, mange ufologers drøm og slog fast, at samfundets penge kunne bruges på meget bedre ting.

Hverken militæret eller politikerne havde den fjerneste anelse om, hvad der skete, men der kom dog lidt hjælp fra videnskabelige kredse. Nogle vejprofeter forsøgte at berolige folk med, at der var tale om et *inversionsslag* (luftlag i atmosfæren, som har en højere temperatur end de underliggende lag) og *bioluminescence* (udsendelse af synligt lys fra levende organismer fx sankthansorm og visse arter af furealger, morild).

Fantasiaen havde frit løb, og der gik ikke lang tid, før alle lys på himlen fik betegnelsen ufo. Det betød, at de fleste ufo-rapporter let kunne forklares som fly, helikoptere, klare stjerner og planeter.

Der kom også ufo-rapporter fra nabolandene, men størstedelen af rapporterne kom fra et område, der var 200 km langt og 100 km bredt. Når man ser bort fra den første serie rapporter, som kom fra den flamsk- og tysktalende del i den østlige del af landet, kom næsten alle de øvrige rapporter fra steder, der ligger syd for den grænse, som deler Belgien i en sydlig, fransktalende del, Wallonia, og en nordlig flamsktalende del, Flandern.

Når man plottes observationerne ind på et kort, kan man se, at bølgen startede i den østlige del af landet. Så rullede den til Liège og til sidst til Bruxelles, samme by hvor SOBEPS har sit hovedkvarter. Disse omstændigheder ser ud til at illustrere, at kulturelle faktorer og ufo-forskernes bopæl har stor indflydelse på rapporteringsprocessen.

Bølgen varede i 16 måneder, men det tog kun to uger at svinge fra de gammeldags håndgribelige flyvende tallerkner til en ny type ufoer, som pludselig dukker op om natten og ligner en mørk, kantet genstand med adskillige klare lys.

Nogle gange er fænomenet ledsaget af et væld af pompøse, lysende "specialeffekter". Trekantede og boomerang-formede ufoer er af og til dukket op i rapporterne, men de dominerede først den internationale ufo-scene sidst i 1980'erne. Enhver, der nu om dage påstår at have set en metalagtig skive med en kuppel, risikerer at få selv ufologer til at løfte øjenbrynene. Der skal noget i stil med den gigantiske diskos fra "Independence Day" til at skabe troværdighed.

Det er helt klart, at det ikke kun er ufologerne, men også pressen og landets kulturelle struktur, der har spillet en vigtig rolle i bølgens udvikling. Men hvad med de tilfælde, hvor du-sinvis af uafhængige observatører har set noget usædvanligt på himlen på samme tidspunkt og samme sted? Kan det forklares som et socio-kulturelt fænomen? Derfor er det nu på tide at se på de fysiske beviser.

Observationer på radar

Den 11. juli 1990 holdt generaløjtnant Wilfried de Brouwer (senere forfremmet til generalmajor) en bemærkelsesværdig pressekonference i NATO's hovedkvarter i Evere, Bruxelles. Over for det store opbud af pressefolk, fortalte oberstløjtnant de Brouwer, at der

Generalmajor Wilfried de Brouwer.

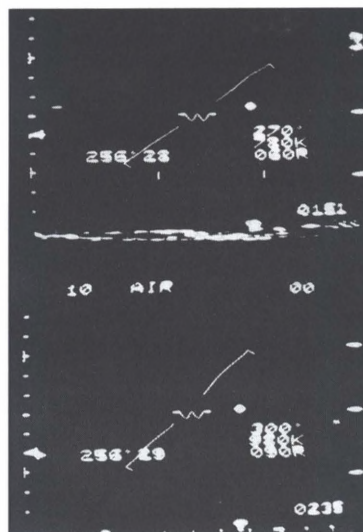
skete noget højt usædvanligt natten mellem den 30. - 31. marts 1990.

Den nat så adskillige gendarmer lige syd for Bruxelles et uforklarligt lys på himlen. De fleste mente, at lyset var stationært. Nogle mente dog, at det bevægede sig. På samme tidspunkt registrerede en radarstation nogle mål, der bevægede sig meget hurtigt.

To F-16 jagere blev hurtigt sendt op for at identificere lysene. Den ene af piloterne skulle affotografere sin radar på video, mens den anden skulle se efter lyset og filme det. Desværre var kameraet ikke indstillet til natoptagelse. Af den grund var billedet helt sort. Det eneste, man fik ud af nattens jagt, var videobåndet af radarbilledet fra den anden F-16. Ved første øjekast var dette da også noget særligt: Der var ikke mindre end 13 registreringer af uidentificerede mål. Et eller flere objekter havde krydset F-16 jagernes kurs.

Flyvevåbenet udfærdigede en ottesiders rapport med tillæg om hændelsen. For ufologerne var dette et sikkert bevis på, at der virkelig skete noget på himlen. For skeptikerne var der tale om, at den slags radarbilleder kun kunne opstå ved fejlfunktion i computeren, misfortolkning af computerdata eller afbøjning af radarstrålen (8).

Skeptikerne påpeger også, at radar-ekkoerne ikke svarede til dem, jord-

Her ses en sekvens af radarbilledet fra den ene F-16 jager. Ved første øjekast viste videooptagelserne af radaren ikke mindre end 13 registreringer af uidentificerede mål. Et eller flere objekter havde tilsyneladende krydset F-16 jagernes kurs.

stationen modtog. Det skal også bemærkes, at piloterne ikke så noget usædvanligt. De havde heller ikke ladet sig forstyrre af de drilagtige radar-ekkoer. Skeptikerne havde ret. Det lys, som gendarmene så, blev identificeret som klare stjerner og planeter, mens en militærundersøgelse af radarbåndene viste, at mindst ét, måske endda tre, af ekkoerne skyldtes helt sikkert atmosfæriske forstyrrelser, der medførte, at genstande på jorden såsom biler og bygninger på radaren kunne fremstå som objekter på himlen.

Generalmajor de Brouwer fortryder nu, at pressekonferencen fandt sted, før alle data var blevet grundigt analyseret (6). Han husker, at han til lod en fransk journalist at fotografere to sekvenser fra radarbåndet. Kort efter dukkede billederne op i den meget populære *Paris Match*.

Det fik de fornærmede belgiske medier til at udøve så meget pres på flyvevåbenet, at det ikke havde noget andet valg end at fremlægge en detaljeret rapport over, hvad der skete.

I bølgens indledende fase erklærede forsvarsminister Guy Coeme, at hele sagen skulle behandles med fuld åbenhed. Topcheferne i det belgiske flyvevåben inklusive oberstløjtnant de Brouwer og stabschef general van Hecke var enige i dette synspunkt. Det var hærens stabschef general Charlier til gengæld ikke. For ham var det hele blot en gang nonsens. Desuden var han bange for, at der ville blive afsløret militære hemmeligheder. Normalt er svaghederne i et lands radarsystem en national hemmelighed og skal af den grund holdes hemmeligt. Nu blev disse militære hemmeligheder trykt i den populære presse og vist på tv.

Fotografiske beviser

Man kan godt forstå, hvis SOBEPS' medlemmer var ellevilde, da de hørte om hændelserne den 30. - 31. marts, og måske især da de hørte, at en mand fra Bruxelles videofilmede den berømte trekant meget tidligt den 31. marts, og kun nogle få minutter efter F-16 jagerne var vendt tilbage til de-

res base.

Filmen, som blev vist i mange landes tv, indeholder de velkendte tre hvide lys med det centrale røde, blinkende lys. Men sandheden er, at denne filmsekvens ikke længere er et mysterium. Efter at have undersøgt sagen nøje er SOBEPS kommet til den konklusion, at manden blot filmede et almindeligt fly, der lagde an til landing i Zaventem Lufthavn. Det er senere kommet frem, at manden også påstår, at han har set ufoer og "rumvæsener" adskillige gange, både før og efter han optog videoen.

Dagen efter, den første april, dagen hvor alle må narre hinanden, arrangerede SOBEPS adskillige observationsture, som endte med, at tre forskellige grupper var så heldige at se et trapezformet objekt med runde hjørner flyve over deres hoveder. Objektet var udstyret med to sæt blændende "søgelys" omgivet af mindre lys. På undersiden havde det en rød glød. Der hørtes kun en summen som fra en jetmotor.

Til alt held var SOBEPS' fotoekspert blandt de heldige og tog fire billeder. Da filmen kom tilbage fra fotolaboratoriet, blev stjernekiggerne skuffede, for der var kun fire mikroskopiske, hvide pletter på det ene af billederne. Fotografen havde ellers anvendt stativ, et 300 mm teleobjektiv og en følsom 1600 ASA film. Han havde taget mange perfekte billeder af flylys, før han fotograferede ufoet. Skeptiske forskere påpeger, at lysenes placering på det vellykkede fotografi minder om to landingslys og vingelys på et almindeligt fly.

Er det muligt, at ufo-eksperter er blevet vildledt i et øjebliks ophidselse? En af SOBEPS' ledere, som selv var blandt observatørerne, indrømmer, at "i de dage var vi helt oppe på tærne af bare ophidselse". Deres endelige konklusion var ellers, at en infrarød stråling fra et ukendt fartøj havde ødelagt filmen.

Som ved alle andre moderne ufo-bølger blev rapportoptagerne belempret med et utal af fotografier, som ikke indeholdt andet end et varierende antal hvide lys. De fleste af disse lys viste sig at være flylys, klare stjerner og planeter. I ét tilfælde blev sollyset, som reflekteredes i et fjernt vindue, anset for at være et ufo.

Elektronikken i videokameraer snyder også ofte folk. Kameraets autofokus har svært ved at stille skarpt på et lyspunkt med mørk baggrund. Resultatet bliver ofte en gennemsigtig vatkugle, som stammer fra refleksioner i kameraets optiske system.

Kun ét bevis, et dias, var svært at forklare. Det var også det eneste bil-

lede, der rent faktisk viste den trekantede genstand. Diaset var taget tidligt i april 1990 af en ung mand fra Petit-Rechain ikke langt fra Liège. Det viser en sort trekant som silhuet mod en mørkeblå baggrund. Der er hvide lys i hvert hjørne og et fjerde lys omgivet af en rødlig aura i midten. De andre lys havde også et lille stænk af orange. Fotografen, der arbejder som maskinarbejder og er medlem af en lokal fotoklub, tog billedet med et Praktica BX20 med et 200 mm teleobjektiv og et skylight filter.

SOBEPS' rapportoptagere er overbevist om billedets ægthed og henviser til de usædvanlige hvide lys. De kan bedst beskrives som en fåget sky af mindre lys - hver vist som en lille bugtet stribe med forskellig retning for hver sky. Gruppens videnskabelige konsulent mener, at disse store, intense lys i virkeligheden er plasmajets, som igen er en del af objektets fremdriftssystem.

Skeptikere påpeger, at fotografens kærester også så fænomenet, men påstod, at hun kun så fire små punktllys. Hun mistede hurtigt interessen, men kiggede lige op en ekstra gang og så, at lysene var forsvundet, mens fotografen påstod, at de tre "lamper" og det centrale, røde blinkende lys langsomt forsvandt bag naboens hus. Med henvisning til pigens forklaring, erklærer SOBEPS' første rapport, at "der er nogle forskelle i forklaringerne på bestemte områder" (9).

Et andet problem med Petit-Rechain diaset er, at det ikke indeholder detaljer i baggrunden. Så det er umuligt at bestemme objektets størrelse og afstanden til det. Noget andet er, at den meget vigtige dato mangler, så det er heller ikke muligt at fastslå de astronomiske og meteorologiske data.

Der mangler også oplysninger om de øvrige billeder på 36 billeders filmen. Vi ved kun, at ufo-billedet er nr. 35 på filmen, og at der blev taget endnu et billede af objektet. Det blev imidlertid smidt væk, fordi "der ikke var noget på det". Det "gode" billede blev gemt i en skuffe, selv om medierne var meget opmærksomme på hændelsen den 30. - 31. marts. Det kom først frem i dagens lys, da en journalist havde overbevist fotografen om, at det muligvis indeholdt et meget vigtigt bevis.

Billedet blev undersøgt af forskellige eksperter og forskellige institutioner inklusive Den Kongelige Militærskole i Bruxelles. Ingen af disse analyser kom ind på objektets oprindelse eller størrelse.

Jeg har selv forsøgt at skabe et lignende billede. Det lykkedes let uden det store besvær. Alt, hvad der behø-

Dette billede er taget tidligt i april 1990 af en ung mand fra Petit-Rechain ikke langt fra Liège. Det viser en sort trekant som silhuet mod en mørkeblå baggrund. Der er hvide lys i hvert hjørne og et fjerde lys omgivet af en rødlig aura i midten. De andre lys havde også et lille stænk af orange. Fotografen, der arbejder som maskinarbejder og er medlem af en lokal fotoklub, tog billedet med et Praktica BX20 med et 200 mm teleobjektiv og et skylight filter. (Copyright: G. Mossay/SOFAM)

ves, er en lille trekant skåret ud af et stykke sort pap og limet på et større stykke grå-blåt pap. Med en nål blev der lavet nogle meget små huller i hjørnerne og i midten. Opstillingen blev så anbragt foran fire lamper og fotografieret. Ved at ryste med det grå-blå papstykke får man nogle lysstråler, som ligner dem på billedet.

Den Kongelige Militærskole undersøgte både det ægte billede og min efterligning. Der var nogle forskelle, som tyder på, at lysene på det originale billede ikke kommer gennem fremstillede huller. Trods utallige forslag fra min side vedr. brug af andre materialer og teknikker blev der ikke lavet yderligere forsøg på efterligninger.

Andre fysiske beviser

De gammeldags ufologer har fortalt, at de er overbeviste om, at de belgiske ufoer ikke "er den ægte vare". For at understrege deres påstande, påpeger de, at der var meget få rapporter om væsener og observationer ved dagslys. De samme ufologer er mistænksomme over for manglen på elektromagnetiske eftervirkninger, såsom bilmotorer der går i stå, kompasnåle der snurrer helt vildt og interferens på radio og tv - noget som efter sigende er fulgt i kølvandet på andre bølger.

Den belgiske bølge savnede også rapporter om spor i jordoverfladen og i vegetationen. Der blev kun registreret fire i perioden 1989-1991. Et år senere dukkede den første cirkel i en belgisk kornmark op. I ét tilfælde var der 12 cirkler, hvor græsset i en mark havde en anden farve. Der var dog ingen oplysninger om uidentificerede objekter eller lys i nærheden af den mark, hvor cirklerne blev optaget. De lignede hekseringe, som skyldes en svamp.

En anden rapport drejer sig om en avisartikel om et krydsformet aftryk i en græsmark, men der er ikke andre detaljer. I de to øvrige tilfælde, taler ufo-observatører om et mærkeligt spor, men de var de eneste, der så det. En af observatørerne hævdede, at sporene stadig var synlige, selv om ingen af de forskere og gendarmere, der var i kontakt med ham, så noget usædvanligt.

Status i 1997

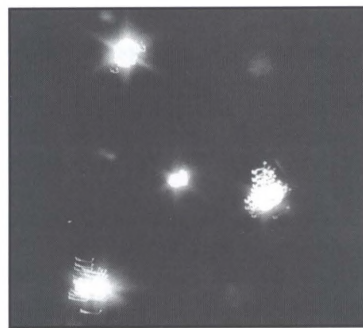
Den belgiske bølge bragte mange hundrede fascinerende øjenvidneskildringer frem i dagens lys, men ikke ét eneste fysisk bevis. Selv de største ufoskeptikere må dog indrømme, at de rapporter, hvor uafhængige observatører så et "ufo" den samme dag in-

den for et afgrænset tidsrum og område, ikke kan forklares som naturlige fænomener. Særlig tre dage kan fremhæves: den 29. november 1989, 11.-12. december 1989 og 12. marts 1990. Der har også været en del isolerede tilfælde med mange detaljer fra troværdige observatører, men ubekræftede af uafhængige vidner og uden karaktertræk, der tillod en yderligere undersøgelse.

Det er ret forbavsende, at det trekantede ufo, der i dag ses på mange ufo-tidsskrifter og i tv-dokumentarprogrammer, ikke er særlig almindeligt i rapporterne. I de tilfælde, hvor den trekantede genstand er nævnt, drejer det sig oftest om natlige observationer.

Det, der står tilbage, er beskrivelsen af et lavtflyvende, mørkt objekt, der er anslået til at svæve højst 150 m over jorden, i stand til at skifte kurs forholdsvis hurtigt, ikke producerer nedadgående luftstrømme, men kun en svag summen som fra en motor, og bærer de samme lys som et almindeligt fly. Trods forespørgsler til militær og luftfartskredse er der ingen oplysninger om et forsøgsfly, bemannet eller fjernstyret, der passer med beskrivelserne.

De, der søger en jordbunden forklaring, støder på følgende to muligheder: et ultralet fly eller en motoriseret ballon. Ifølge rygter, som cirkulerer i luftfartskredse, var en af flyvevåbenets piloter, der fløj uden tilladelse fra sine overordnede i et hjemmebygget ultralet fly, årsagen til observationen den 29. november 1989. Rygterne er dog aldrig blevet bekræftet. Da de fleste observatører beskrev fænomenet som "gigantisk", kan hypotesen om et ultralet fly afvises.

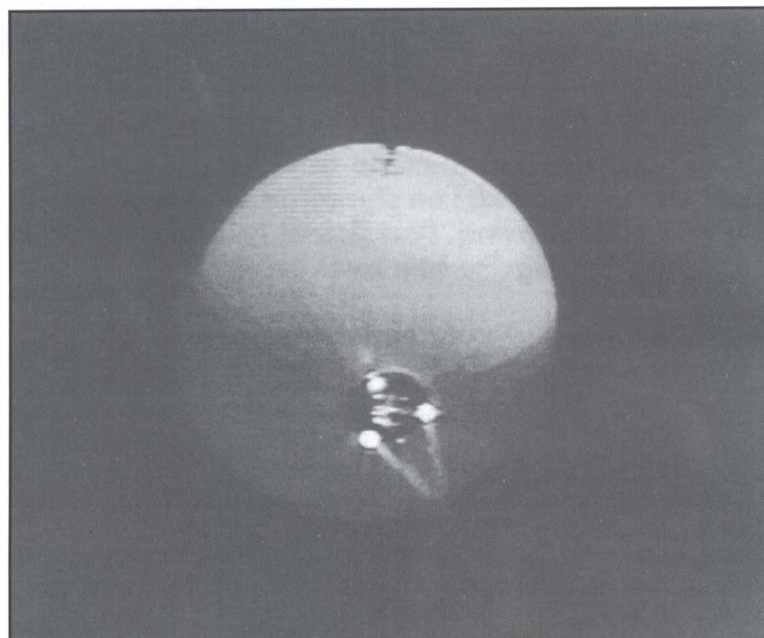

Hvad er så mulighederne for, at en motoriseret ballon fløj over Belgien? Eksisterer der "zeppelinere" med så kraftige søgelys? Det gør der, og manden, der udlejer dem, lad os kalde ham "K", bor i Bruxelles.

I 1991 foretog en af SOBEPS' rapportoptagere, der også er pilot, en forespørgsel i luftfartskredse. Det førte ham til K, der indrømmede, at hans tingester rent faktisk havde været ansvarlige for de fleste observationer. Generalmajor de Brouwer fik at vide, at K endda havde kontakten flyvevåbenet for at give dem forklaringen på de belgiske ufoer for en masse penge (1 mio. dollars har været nævnt). Beviset lå i en konvolut i form af datoer og steder for de enkelte ballonflyvninger.

Hvordan ser et sådan fartøj ud? K's balloner er fjernstyrede, udstyret med motor, søgelys og/eller videokameraer. Disse fjernstyrede fartøjer bliver udlejet i reklameøjemed til koncerter og lignende. De kan også bruges til at lave videooptagelser fra luften af forskellige større, indendørs arrangementer. Brochurer fra K viser fotografier af klassiske cigarformede luftskibe udstyret med videokameraer og små runde balloner med tre søgelys. Et af

Her ses Wim van Utrechts forsøg på at skabe et billede magen til Petit-Rechain billedet. Det lykkedes let med en lille trekant skåret ud af et stykke sort pap og limet på et større stykke grå-blåt pap. Med en nål blev der lavet nogle meget små huller i hjørnerne og i midten. Opstillingen blev så anbragt foran fire lamper og fotografieret. (Foto: Wim van Utrecht)

Lille luftballon udstyret med tre projektører. Billedet er fra K's brochure.

K's fartøjer ligner en traditionel "zepeliner" med en fremviser og et film-lærred monteret på skroget, hvilket svarer til de utallige beretninger om et gigantisk firkantet objekt, der sejlede hen over himlen i meget lav højde.

Alt dette gør K til en god kandidat som årsag til den belgiske ufo-bølge. Det var dog ikke muligt at finde det endelige bevis på K's faktiske deltagelse. Det værste er dog, at K nu hævder, at hans lettere-end-luft-fartøjer aldrig har fløjet udendørs!

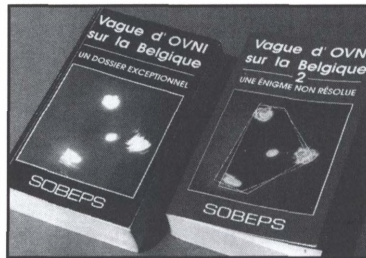
Sent i 1996 fik den uafhængige forsker Jan van Eetvelt og Wim van Utrecht mulighed for at udarbejde en detaljeret parlamentarisk forespørgsel til forsvarsminister Jean-Pol Poncelet. I forespørgslen, der var udformet som fire separate spørgsmål, fokuserede de på de hændelser, hvor militæret angiveligt var indblandet. Generalmajor de Brouwer, som nu er gået på pension, var så venlig at fortælle, hvordan man bedst henvendte sig til militæret.

Den 17. december 1996 blev henvendelsen underskrevet af parlamentsmedlem Jozef van Eetvelt og sendt til det belgiske parlament.

Et skriftligt svar blev modtaget i april 1997. Desværre indeholdt det ingen informationer, som ikke allerede kunne læses i de officielle dokumenter, som flyvevåbnet udsendte til pressen i perioden 1990-91.

Så det ser ud til, at det endnu en gang er de ufo-interessererede, som skal

løse den gåde, der fascinerede tusinder, mens som blev overfladisk behandlet ikke kun af de belgiske myndigheder, men også af videnskabelige kredse. □

Referencer:

1. Vantuynne, Patrick, afskrift af et interview med de to gendarmere og deres chef den 9. december 1989.

2. Meessen, prof. August, *Vague d'OVNI sur la Belgique* (SOBEPS, Bruxelles, 1991, side 23-24).

3. Bougard, Michel, *SOBEPS Flash*, No. 1, februar 1990, side 4.

4. Vanbrabant, Paul, breve til forfatteren dateret den 9. september og 4. december 1996.

5. Société Belge d'Etude des Phénomènes Spatiaux (SOBEPS). SOBEPS blev grundlagt i 1971 og betegnes som Belgiens største ufo-gruppe.

6. van Eetvelt, Jan, båndet interview med pensioneret generalmajor Wilfried de Brouwer, dateret den 25. november 1996.

7. Brev dateret den 26. maj 1993 fra Leo Delcroix, daværende forsvarsminister, til ufo-forsker Derek Sheffield.

8. Magain, Pierre, astrofysiker ved Universitetet i Liège, ikke offentliggjort manuskript fra 1993, og Klass, Philip, brev til forfatteren dateret den 29. juli 1996. Klass er en velkendt skeptiker og luftfartseksperter ved tidsskriftet *Aviation Week & Space Technology*.

9. SOBEPS' undersøgelsesrapport samlet af Patrick Ferryn og Guy Bleser, dateret den 3. august 1990.

Oversættelse: -for

Wim van Utrecht er bosiddende i Antwerpen og leder CAELESTIA (A Research & Publication Project For Unidentified Aerial Phenomena).

Hans artikel er i en redigeret udgave også bragt i bogen "UFO 1947-1997. From Arnold To The Abductees: Fifty Years Of Flying Saucers".

Se annoncen side 22.

Flyvende mand skræmte to

Ud af lyset kom konturene af et menneske klædt i hjelm og rumdragt. Han sad i en stol og holdt i en styrepind med højre hånd. Stolen svævede fem meter over den lille skovvej. Den skarpt lysende figur nærmede sig de to vidner med en zigzag-bevægelse hen over vejen.

Hvis man skal tro Karin Berntsson i Dalarna, Sverige, så udspillede denne usandsynlige scene sig i en skovlysning ved Nås natten til den 3. maj 1996.

Karin og hendes søn, Hans, skulle ud og lufte deres fire hunde om aftenen den 2. maj. Klokken 19.30 tog de bilen og kørte mod skoven. Netop da de var standset og steget ud af bilen, rev en af hundene sig løs og forsvandt ind i skoven. De ledte forgæves efter

hunden i flere timer.

Ved midnat fik Karin og Hans øje på noget omkring 100 meter borte. De troede, at det var et køretøj af en art. Det stod på en åben plads ved en rasteplass. Det var netop samme sted, som Karin aftenen før havde vendt sin egen bil.

Køretøjet lignede en jeep og havde tre lygter. To af dem var placeret som normalt, mens den tredje var større og anbragt i midten i nærheden af jorden.

Lygterne lyste svagt.

Karin og Hans syntes nok, at jeepen så mærkelig ud, men de gik aldrig frem for at kikke nærmere på den. De kørte i stedet til et andet sted for at lede efter den manglende hund. Det var midt om natten, og de begyndte at blive urolige for, om et rovdyr havde taget hunden.

Omkring klokken halv to vendte de tilbage til det første sted. De syntes, at de kunne høre hundeglam fra det sted,

hvor jeepen stadig befandt sig. På omkring 75 meters afstand standsede de og steg ud.

I samme øjeblik blussede jeepen op med et intensivt neonlignende lys. Det var som en lydløs eksplosion. Indtil dette tidspunkt er Karins og Hans' observationer identiske.

"En kosmonaut"

Ud af det kraftige lys i en højde af fire til fem meter kom en slags stol svævende med en menneskelignende figur. Denne holdt i en styrepind med højre hånd. Eller det var snarere en stav, for den svævede frit i luften. Væseneret var klædt i en heldragt og bar hjelm. Hele fænomenet lyste. Den mærkelige genstand nærmede sig i en zigzag-bevægelse tværs over vejen.

"Men første tanke var - oh, sikken avanceret teknologi de må ha" - siger Karin. "Jeg troede, at der var tale om en kosmonaut, som var i gang med at reparere sin rumkapsel".

Det var dog kun Karin, der så det mærkelige væsen. Hans så "bare" et kraftigt lys, der kom nærmere. De blev begge bange og skyndte sig ind i bilen og bakkede hurtigt væk derfra. Karin skønner, at væseneret på dette tidspunkt var 40 meter væk.

Hundene i bilen var urolige. De stod med snuderne mod vinduet og gøede.

De kørte hjem, men senere på natten kørte Karin alene tilbage til "jeepen". Hun sneg sig nærmere til fods. Klokken var nu blevet tre, og det begyndte at blive lyst mellem træerne.

"Fartøjet var som en omvendt skål og rødbrun i farven," siger Karin. Omkring 2 meter høj og 2-3 meter bred. De tre lytter lyste stadig, men der sås ingen væsener på dette tidspunkt.

Karin stod 50-60 meter fra genstanden. Hun turde ikke gå nærmere. Hun genoptog sin søgen efter hunden og gennemsøgte området. Et par gange vendte hun tilbage til "jeepen".

Måtte gå tilbage

Den sidste gang, omkring kl. 5.30, hørte Karin hundens gøen på afstand. Den syntes at komme fra rastepladsen. Hun besluttede at køre bilen frem så tæt ved rastepladsen som muligt. Men da hun nåede frem, var fartøjet væk. Karin vendte bilen og holdt nu på præcis det sted, hvor fartøjet havde været.

I dette øjeblik sank bilen ned i jorden. Hjulene blev halvvejs begravet i mudder. Rundt om var marken hård af frost. Karin blev forbavset, eftersom hun for nylig havde været på stedet og da ikke bemærket, at jorden var

blød.

"Det var, som om jorden var opvarmet på netop dette sted," siger Karin.

Karin måtte lade bilen stå tilbage. På hjemvejen fandt hun så endelig den savnede hund.

Da sagen blev undersøgt, viste det sig, at området havde været lukket for al trafik siden den 30. marts. Ved siden af sporet fra Karins bil blev der ikke fundet spor fra et andet fartøj eller køretøj.

Vidnet

Vidnet Karin er ikke ubekendt med mystiske fænomener, og hun gør sig mange tanker om det ukendte. Hun tror ikke, at ufoer drejer sig om udenjordiske.

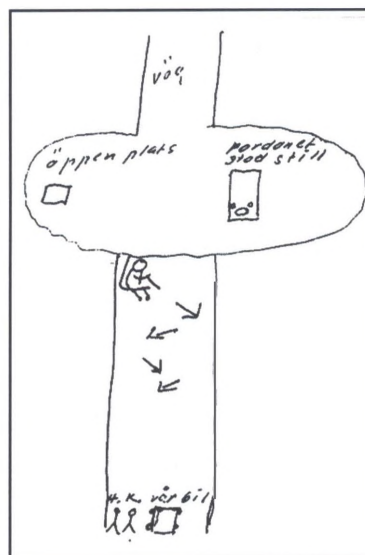
"Jeg tror, at det er noget i stil med billeder, som kan modtages af tv-apparater," siger Karin. "Præcis som når man fanger en kanal på tv og ser et program, bortset fra at man med ufoer ikke gør det bevidst. På samme måde kan man modtage frekvenser fra døde personer. Jeg tror, at ufoer har noget at gøre med jordens og markens energier, ikke rummet, og at væsenerne har tilknytning til os, selv om vi ikke forstår hvordan. Ind imellem undrer jeg mig over, hvad det egentligt var, vi så," siger Karin. "Jo mere jeg tænker over det, desto mere overbevist bliver jeg om, at det var en kosmonaut fra vores egen jord og ikke et ufo."

Ganske vist er Karins beretning fantastisk og nærmest umulig at tro på. Men det er også umuligt at se bort fra hendes oplevelse. Karin synes at være en uddannet, intellektuel og reflekterende person med velgennemtænkte opfattelser. Hun har en veludviklet intuition. Hun er naturmenneske, har gode kundskaber i orienteringsløb og er vant til at færdes i naturen.

Karin er overfølsom over for elektricitet og har oplevet, at det er svært at få støtte fra den etablerede videnskab til denne allergi. Hun har kæmpet for at få el-allergikernes problem anerkendt, og hun er aktiv i miljøpartiet.

Konklusioner

Hypotesen om, at der skulle være tale om et besøg af væsener fra andre planeter kan ikke udelukkes. Men der er tungtvæjende argumenter imod denne letkøbte forklaring. Det er næppe sandsynligt, at væsener som os konstant aflægger besøg på Jorden uden at give sig til kende. Ufo-rapporterne er alt for hyppige til, at dette kan være troværdigt.

Karin Bengtsson troede først, at den flyvende mand var en kosmonaut.

Mange, der beskæftiger sig med ufoer, er blevet opmærksom på den tilsyneladende sammenhæng, der er mellem ufoer og andre mærkelige fænomener gennem tiderne. Mødet med "væsener" har givet stof til legender og sagn. Væsener, som også er blevet opfattet som materielle. Tidligere blev de bare fortolket som nisser, troldre og andre naturvæsener. Er det i virkeligheden det samme fænomen som nutidens udenjordiske? Er ufoer altså det samme fænomen, men tilpasset nutidens teknologi?

Ufo-konceptet er på vej til at blive en levende myte, hvilket fremgår af film og andre medier. Børn og unge accepterer i stigende grad flyvende tallerkener og udenjordiske som noget selvfølgeligt. Ufoer synes at være blevet integreret i "det fælles ubevidste", for at citere Jung. □

Kilde:

UFO-Aktuellt, 1996, nr. 4 (i uddrag)

Oversættelse: Per Andersen

Note fra oversætteren:

Nyere forskning af ufo-vidner, specielt til nærobervationer, viser, at der ofte er tale om intelligente personer med markant intuition og fantasi. De har ofte interesser i andre specielle fænomener som ESP, og de har tit en tro på alternative verdener og teorier. De fleste af disse karakteristika synes også at passe på Karin. Men hvordan denne sammenhæng eventuelt giver anledning til observationer er endnu ikke fuldt belyst.

Hypnose afvises

SUFOI har i mange år haft en politik om ikke at anvende hypnose som et redskab i undersøgelser af ufo-tilfælde. Dette skyldes bl.a., at vi ikke mener, at hypnose er et egnet redskab, og at resultaterne er for usikre ved anvendelse af denne teknik.

Nu får SUFOI følgeskab er en an-

den af Europas store ufo-organisationer, britiske BUFORA. BUFORA anfører som årsag til afvisning af hypnose som interviewredskab, at det kan være fantasiskabende, upålideligt og endda direkte farligt at bruge.

I en kommentar til afgørelsen nævner BUFORA også, at det er på tide at

gå tilbage til kilden: nemlig ved vidnerne og undersøge dem, for først derefter at se på de beretninger, som de kommer med. □

Kilde: UFO Times no. 44, januar-februar 1997/

Ny forskning i ufo-psykologi

Betydningen af ovenstående antagelse om at begynde forskningen med ufo-vidnerne bliver yderligere bestyrket af et helt nyt forskningsprojekt fra den britiske psykologistuderende Jayne Stamp.

Ifølge hendes rapport fra marts 1997 er der en klar sammenhæng mellem troen på ufoer, og hvilke detaljer man husker. De ting, man husker fra

en hændelse, bliver selekteret og ændret, så de passer med den tro, man har om emnet. Dette gælder både personer, der tror på ufoer, og personer, der ikke tror på ufoer.

Samtidig ved man, at der er en tydelig sammenhæng mellem at have observeret ufoer og en tro på ufoer. Det betyder med andre ord, at en ufo-observatør vil have en tendens til at få

observationens detaljer til at passe med et ukendt fænomen snarere end med et kendt fænomen. Dette faktum har erfarene rapportoptagere vidst i lang tid, men nu er det altså også underbygget af et uvildigt universitetsstudium. □

Kilde: "Beliefs and their effects on recall", Jayne Stamp, marts 1997/

Død ufonaut fundet i Israel?

I december 1996 blev politiet i Israel ringet op af Tziona Damti fra Moshar Achihhood kibbutzen. Hun havde fundet et dødt væsen, som hun mente var sprunget ud af et ufo-aftenen i forvejen. Hun beskrev væsenet som 40 cm stort, fire lemmer, ingen fingre og omgivet af en klæbrig masse. Senere skrumpede væsenet ind til blot 5 cm.

Da politiet ankom, fjernede de væsenet i en spand, og de mente, at der var noget mystisk ved det. Da historien endte i pressen, opstod der alle typer af rygter, bl.a. at væsenet var blevet analyseret, og at det ikke var "af denne verden". Det fik i øvrigt Uri Geller til at tilbyde familien 1 mio. dollar for liget!

Forbavsende nok blev den engelske ufo-organisation BUFORA inddraget i sagen, og den fik sendt prøver af væsenet til undersøgelser i England. Det viste sig her, at der definitivt var tale om almindeligt, jordisk organisk materiale. Man mente endda, at der typisk kunne være tale om et firben eller en frø. Disse nyheder skuffede naturligvis både Damti og Uri Geller, der begge havde sæt næsen op efter den store sensation. □

Kilde: UFO Times, no. 44, januar-februar 1997/

(Foto: Uri Geller's Encounters, no. 7/97)

Stor interesse for ufo-foredrag

Foruden at høre foredrag kunne deltagerne i Vanløse også købe fra SUFOI's store udvalg af ufo-materialer. (Foto: Per Andersen)

Den 27. maj havde SUFOI inviteret til en foredragsaften i Vanløse Medborgerhus "Lindersvold". Mere end 70 personer fulgte opfordringen og kom for at høre en række spændende foredrag, der blev indledt med en gennemgang af hele Roswell-sagen.

Herefter fortalte SUFOI's næstformand, Toke Haunstrup, om en række aktuelle danske videooptagelser af ukendte fænomener. □

Efter en pause blev der diskuteret, hvorvidt det er en bestemt type mennesker, der ser ufoer. Derefter blev scenen overladt til Curt Frandsen, der selv har haft en spændende ufo-oplevelse. Deltagerne var meget interesserede i Curt Frandsens spændende beretning, og det blev et godt punktum for en både interessant og udfordrende aften i Vanløse. /pa

Roswell - 50 år efter

Det er nu 50 år siden, at "noget" faldt ned i en mark i New Mexico i USA. Det var tidligt i juli 1947, knapt to uger efter at Kenneth Arnold havde startet hele debatten om "de flyvende tallerkener". Men historierne om Roswell flourer stadig 50 år efter, og der dukker stadig nye oplysninger op i sagen. Vi skal her se på den nyeste udvikling i ufologiens mest kontroversielle sag nogen sinde: Ufo-styrtet i Roswell.

Der skulle gå mere end 45 år, før det officielle USA reagerede på de mange rygter om, at der var faldet et rumskib ned i området ved Roswell i 1947. Det skete, da kongresmedlemmet Steven Schiff i 1993 bad det amerikanske GAO (à la Rigsrevisionen i Danmark) om at undersøge, om papirgangen i forbindelse med Roswell-sagen var i orden.

GAO's rapport udkom i 1995, men bragte meget lidt nyt for dagen. Blandt andet konstaterede man, at det var vanskeligt at undersøge sagen, idet mange af arkiverne fra slutningen af 1940'erne var blevet destrueret.

GAO's væsentligste bidrag var ikke deres egen rapport, men at de fik det amerikanske flyvevåben op på mærkerne, idet USAF allerede i 1994 udgav en rapport med deres egen konklusion. Ifølge flyvevåbenet var det en ballon fra det top-hemmelige Projekt Mogul, der var faldet ned på Foster-gårdens marker i 1947.

Her slutter historien imidlertid ikke, idet flyvevåbenet her i sommer har udgivet endnu en rapport med den sigende titel "Roswell-rapporten - sagen afsluttet". Rapporten, der er skrevet af oberst Richard Weaver fra det amerikanske flyvevåbens efterretningstjeneste, bringer en helt ny teori på banen: Menneske-atrapper i form af dukker.

Dukker fra luften

Siden 1947 har der været vedholdende rygter og historier om, at der blev fundet mærkeligt udseende væsener i nærheden af et forulykket fartøj. Historier om dette er dukket op fra mange forskellige kilder, omend de enkelte historier næsten altid har været afvigende fra hinanden.

Nu mener flyvevåbenet, at disse vedholdende rygter kan have sit udspring i flyvevåbenets forsøg med dukker. Disse plasticdukker blev i starten af 1950'erne kastet ud fra balloner i stor højde for at teste resulta-

terne af faldskærmsudspring. Der var forskellige typer af dukker. Weaver mener, at der i flere tilfælde er god overensstemmelse mellem dukkernes udseende og beretninger om fund af "fremmede væsener".

Ufo-forskerne er dog generelt meget skeptiske over for denne teori. De mener, at der er følgende huller i Weavers spekulationer:

- 1) Forsøget med dukkerne skete i starten af 1950'erne og ikke i 1947.
- 2) Flyvevåbenet har endnu engang ændret forklaring, hvilket gør den nye teori utroværdig.

3) Dukkerne ligner ikke beretningerne fra Roswell-området om "underlige væsener".

Tidsforskydning er svaret

Ser man nøje på sagen, er det klart, at forbehold 1) og 2) ikke holder. Det forholder sig sådan, at alle vidneberetninger om væsenerne først begyndte at komme frem fra slutningen af 1970'erne. Med andre ord ligger de hændelser, som folk forsøger at huske, mindst 23 år tilbage i tiden. Det er velkendt, at vidner sagtens kan huske års-

AF PER ANDERSEN

"Roswell Daily Record" med den sensationelle historie den 8. juli 1947. Dagen efter blev historien aflivet - og "mørklægningen" gik ifølge Roswell-fanatikere i gang.

I midten ses en af de plasticdukker, som i 1947 blev brugt til faldskærmsforsøg. (Foto: cenap-infoline, nr. 601 USAF)

tallet for en begivenhed forkert (måske specielt, når de bliver ihærdigt udspurgt af ufo-forskere, der er opsat på at finde vidner til en hændelse i 1947!). Prøv selv at tænke på, hvad du kan huske fra 1974?

Punkt 2 passer heller ikke, idet flyvevåbenet *ikke* har ændret forklaring. Det mener stadig, at materialet på Fostergården fundet af Mac Brazel, var resterne af en Mogul-ballon. Men de mener også, at andre af historierne kan være uafhængige af denne hændelse, både i tid og i sted. Dette åbner muligheden for, at andre af vidnerne har set disse testdukker.

Derimod er punkt 3 et nøglepunkt. Passer vidneres beretninger af "fremmede væsener" med disse plasticdukker? Weaver mener selvsagt "ja", men seriøse ufologer som CUFOS' Jerome Clark mener afgjort "nej".

Ifølge Weaver var dukkerne klædt i pilotdragter, og det må undre, hvis vidnerne ikke har været i stand til at opfatte dette. Tilmed har samtlige vidner berettet, hvordan de fandt *både* væsener og et forulykket fartøj. Det forlyder ikke, hvordan Weaver forklarer denne åbenlyse mangel på "fartøjer" i sin teori.

Indtil videre må vi konkludere, at

General Roger Ramey og oberstløjtnant Thomas Jefferson DuBose under pressekonferencen med resterne af en vejrballon. (Foto: USAF)

den nye dukke-teori mangler yderligere undersøgelser for at blive bedre belyst. Dette vil givetvis ske over de kommende måneder, og SUFOI vender senere tilbage med nyt i sagen.

Flyvevåbenet var imidlertid ikke ene om at benytte Roswell-sagens 50 års jubilæum til at fremstød. Den nu pensionerede officer, Philip J. Corso, udgav her i sommer bogen "Dagen efter Roswell" i samarbejde med William J. Birmes. De påstår i bogen, at regeringen i al hemmelighed konfiskerede et rumskib i 1947, og at kendskabet til den fremmede teknologi hjalp med at udvikle blandt andet laserteknologi, fiberoptik og micro-chippen.

Ufo-kredse er dog rimeligt skeptiske over Corsos bog, bl.a. fordi der kan gøres ganske godt rede for udviklingen af de nævnte teknologier. Det hjælper heller ikke på bogens troværdighed, at senator Strom Thurmond blev bedt om at skrive bogens forord under angivende af, at det drejede sig om Corsos selvbiografi. Nu siger Thurmond, at forfatterne direkte har vildledt ham.

Er mangel på bevis et bevis?

Mens beviserne for et nedstyrtet rumskib i New Mexico svinder ind, som årene går, kommer der nye indikationer for dagen, der peger i andre retninger. Man kan fx spørge sig selv, hvilke konsekvenser det ville have fået, hvis flyvevåbenet og den amerikanske regering virkelig fik fingrene i et fremmed rumskib i 1947. Hvis disse konsekvenser ikke kan dokumenteres, er det en kraftig indikation af, at det så nok heller ikke er sket.

Roswell-tilhængerne er skeptiske over for en afvisning af hændelsen ud fra "mangel på bevis". Sådan kan man slet ikke argumentere, siger de. Det er da også rigtigt, at "mangel på bevis" aldrig kan blive et endegyldigt bevis på det modsatte, men faktum er, at det er en god indikator.

Et sådant "mangel på bevis" fremkom netop her i sommer. Det var nogle hidtil hemmelige regeringsdokumenter, som befolkningen nu for første gang har fået lejlighed til at læse takket være den amerikanske lov om offentlighed i forvaltningen.

Blandt dokumenterne er et brev fra oberst Howard McCoy, der var chef for gruppen T-2 under flyvevåbenets materielle efterretningstjeneste ved Wright-Patterson basen i Ohio. Samtidig var han chef for "Projekt Sign", en gruppe nedsat af flyvevåbenet til at se på ufo-spørgsmålet.

Den 8. november 1948 - næsten halvandet år efter Roswell- hændel-

sen - skrev Albert B. Deyarmond på vegne af McCoy det omtalte brev til general Cabell som svar på en forespørgsel om ufoer. I brevet redegør McCoy bl.a. for Projekt Signs undersøgelser, samt at han mener, der stadig findes uopklarede sager, og at muligheden for besøg fra rummet ikke er udelukket.

Men hvad der i forbindelse med Roswell er mere interessant er McCoy's udtalelser, at "konkrete beviser for en sådan mulighed [for rumskibe] mangler fuldstændigt", og at "beskaffenheden af disse objekter kan ikke fastslås, indtil man får adgang til fysiske beviser, såsom et nedstyrtet objekt".

Hvad vidste McCoy?

McCoy siger altså til sin general: Der er ikke styrtet noget rumskib ned (og altså heller ikke ved Roswell). Dette efterlader kun tre muligheder: (1) der styrtede virkelig ikke et rumskib ned i Roswell, (2) McCoy vidste ikke, at der var styrtet et rumskib ned, eller (3) McCoy vidste det, men holdt det hemmeligt for Projekt Sign gruppen.

Det kan ikke udelukkes, at McCoy ikke vidste, at der var styrtet et rumskib ned i Roswell (mulighed 2). Men det er ikke særligt sandsynligt. T-2 gruppen, som han var chef for, havde netop til formål på hele flyvevåbenets vegne at undersøge nye teknologier (blandt andet fjendens) for at sikre sig, at USA ikke sakkede bagud.

Det er næsten umuligt at forestille sig, at T-2 gruppen ikke ville blive involveret, hvis flyvevåbenet fik fat i noget så afgørende som et fremmed rumskib. Michael Swords forsøger ganske vist i en artikel i det respekterede "International UFO Reporter" at argumentere for, at det snarere ville være gruppen T-3 (Forskning og Udvikling), der ville blive involveret. Heller ikke dette argument er dog særligt troværdigt, for hvorfor var flyvevåbenets eget ufo-projekt (Sign) så henlagt under T-2?

Alternativt kunne det være, at McCoy faktisk kendte til den påståede Roswell-nedstyrtning, men ikke i denne sammenhæng kunne nævne det (mulighed 3). Denne mulighed bliver dog gennemhullet af et møde i det amerikanske flyvevåbens "Scientific Advisory Board", altså det videnskabelige rådgivningsorgan. Mødet fandt sted allerede den 17.-18. marts 1948, og også ved dette møde redegjorde McCoy for det nuværende kendskab til ufoerne. Han sagde ifølge det netop frigitte referat:

"Vi har et nyt projekt - Projekt Sign - som I måske bliver forbavset over

at høre er affødt af den såkaldte massehysteri sidste sommer, hvor vi havde de mange beretninger om ufoer eller diske. Man må ikke grine af dette. Vi har over 300 rapporter, som ikke er blevet offentliggjort... Vi forsøger at få fat i hver eneste rapport. Jeg kan slet ikke betone nok, hvor meget vi ville give for, at et af disse objekter ville styrte ned, så vi kan undersøge det!"

Også her giver McCoy indtryk af, at der ikke er styrtet et ufo ned - altså som tidligere. Men det interessante, er formuleringen af den sidste sætning, der er meget personlig og følelsesladet. Hvis McCoy havde kendt til et nedstyrtet rumskib, men ikke kunne tale om det, ville han næppe have formuleret og betonet det modsatte på denne personlige måde.

Et yderligere argument er, at det tidligere omtalte brev af 8. november til general Cabell indgik som generalens ufo-redegørelse til daværende forsvarsminister James Forrestal. Hvis generalen og forsvarsministeren vidste (og det må de i givet fald have gjort), at der var styrtet et rumskib ned i Roswell, hvorfor i alverden bad de så Projekt Sign om en redegørelse med bevidst forkerte oplysninger?

Kendt forsker skifter mening

Hermed må den mest sandsynlige forklaring være - ud fra McCoy's udtalelser - at der faktisk ikke var styrtet et fremmed rumskib ned året før. Dette har da også fået andre ufo-forskere til at revidere deres opfattelse af hele Roswell-sagen. En af de mere markante er amerikaneren Kent Jeffrey, der tidligere har markeret sig kraftigt som fortaler for teorien om det nedstyrte ufo. Jeffrey var manden bag det såkaldte "Roswell-initiativ", der indsamlede underskrifter over hele verden for at få frigivet informationerne om Roswell.

Kent Jeffrey har igennem flere år undersøgt sagen, og offentliggørelsen af McCoy dokumenterne er en af årsagerne til, at han ikke længere tror, at der skete noget "udenjordisk" ved Roswell. Et andet argument for Jeffrey har været, at han har interviewet Jesse Marcel, Jr. igen.

Jesse Marcel, Jr. er søn af den afdøde Jesse Marcel Sen., der i 1947 var officer ved Roswell-basen og ude i Mac Brazels mark for at undersøge det nedstyrte objekt. Undervejs til basen med noget materiale i bilen kørte Jesse Marcel forbi sit eget hus, hvor han viste materialet for bl.a. sønnen Jesse Marcel Jr., der kun var 11 år på det pågældende tidspunkt.

Roswell-tilhængere lægger stor

vægt på Jesse Marcel Juniors udtalelser om materialet. Han siger, at det var mærkeligt, kunne ikke rives i stykker eller brænde, og det foldede sig ud af sig selv, når det havde været krøllet sammen - uden et mærke overhovedet.

Kent Jeffrey har dog svært ved at få dette til at passe med den faktiske beskrivelse af materialerne, som Jesse Marcel kommer med: Det, som faderen viste på køkkengulvet, var primært noget metalfolie, en kort bjælke eller "pind" og nogle få stykker af plastic eller bakelit. Ville dette være typiske rester fra et nedstyrtet rumskib, der var rejst tværs gennem rummet - eller ville det være typisk for en nedstyrtet ballon?

Kent Jeffrey er ikke længere i tvivl: Det var en ballon. Og som han meget sigende udtaler, at hvis materialet var så holdbart og umuligt at flå i stykker, hvordan kan det så være, at det var spredt i tusindvis af stykker ud over hele marken? Et argument man ikke har hørt før, selv om det er så sigende og næsten i sig selv et bevis for, at udtalelserne om materialet fra Jesse Marcell Sen. og Jr. er stærkt overdrevne.

Mystiske symboler et vigtigt spor

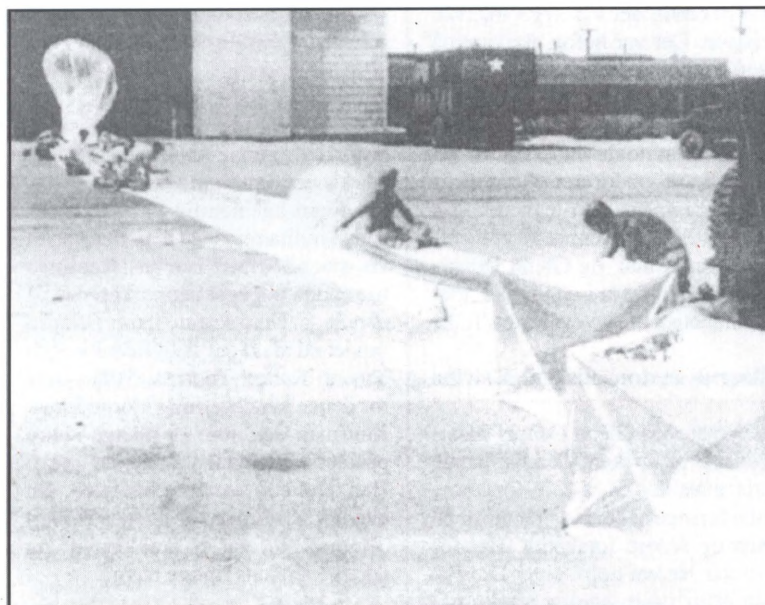
Et af beviserne for, at det faktisk drejer sig om en Projekt Mogul ballon er, at Jesse Marcel beskriver nogle mærkelige symboler, som han fandt på den omtalte bjælke. Det viser sig, at vedhængen ved nogle af de omtalte Mogul-balloner var blevet sat sammen med tape. Denne tape havde forskningsgruppen fundet på et loft, hvor de arbejdede, og tapen havde netop nogle lilla symboler på overfladen.

Det skal retfærdigvis nævnes, at Jesse Marcel Jr. stadig ikke er overbevist om, at der er tale om en ballon. I et interview for nylig udtalte Marcel, at der er uoverensstemmelser mellem en Mogul-ballon, og hvad han så. Fx mener han ikke, at bjælken var lavet af balsatræ, men af et metalagtigt materiale. Folien på Mogul-ballonen havde papir på den ene side, og det kan Marcel ikke huske var tilfældet.

Endelig mener Marcel heller ikke, at symbolerne svarer til den tape, som blev anvendt ved Mogul. Dette kan dog skyldes, at tapens symboler er smittet af på bjælken, så Marcel har altså kun set en afsmitning. På grund af afsmitningen og den lange tid i solen, var symbolerne ikke længere særligt genkendelige. Endelig skal man huske, at Jesse Marcel på daværende tidspunkt kun var 11 år!

En anden af kronvidnerne er Walter Haut, der var presseofficer på Roswell-basen i 1947. Haut har tidligere udtalt sig til fordel for Roswell-tilhængerne, men for nylig i en FOX udsendelse i USA udtalte han, at han i dag mener, at der blot var tale om en ballon.

Kent Jeffrey standsede ikke med Jesse Marcel. Han interviewede også 17 af medlemmerne i Bombegruppe 509, der som USA's eneste gruppe i 1947 med atombestykning var stationeret ved Roswell. Langt de fleste kunne ikke huske noget om en nedstyrtning i 1947, og der havde heller ikke cirkuleret nogen rygter. De få, der havde hørt rygter i 1947, sagde, at det officielt var kendt, at der var tale om en ballon, og at resten bare var pressens opblæsning af sagen.

En Mogul-ballon klargøres før opsendelse. Gad vide, om "personen", som sidder midt på ballonens vedhæng, er en af de meget omtalte plasticdukker? (Foto: USAF)

Den fiktive sygeplejerske

At Kent Jeffrey således har ændret holdning til rumskibs-teorien, irriterer selvfølgelig Roswell-tilhængerne. De kan ikke forstå, at han er drejet 180 grader, og det varer sikkert ikke længe, inden han bliver beskyldt for at være betalt af den amerikanske regering - en typisk reaktion fra "de overbeviste".

Men faktisk er Jeffrey ikke den eneste "afhopper". Også Karl Pflock måtte efter sin egen grundige analyse af sagen erkende, at der var megen troværdighed ved Mogul-teorien. Pudsigt nok er der mig bekendt ingen, der er gået den anden vej: Begyndt som skeptiker og efter en undersøgelse af sagen blevet overbevist om, at der styrtede et rumskib ned. I sig selv meget sigende.

Lige så sigende er det, at det ene vidne efter det andet "falder fra". De oprindelige vidner til et påstået, nedstyrtet rumskib med væsener, tror ingen på længere. Det gælder også det første kronvidne, Barney Barnett - ingeniøren, der ifølge hans familie kom hjem en dag og fortalte, at han forresten havde været vidne til et nedstyrtet rumskib med små væsener liggende omkring. Hans historie er efterhånden så gennemhullet, at ikke engang Kevin Randle nævner ham længere (Kevin Randle er en af de trofaste Roswell-tilhængere).

Også den meget berømte bedemand i Roswell, Glenn Dennis, er der igen, der tror på længere - end ikke Kevin Randle (det må være det ultimative bevis på utroværdighed!). Glenn Dennis hævder, at militæret ringede til ham for at spørge til "små kister", samt hvordan man bedst opbevarer væv i længere tid. Herefter kørte han til basen, hvor han mødte en kvindelig bekendt, der var sygeplejerske på basen. Der var heftig aktivitet på basen, og Glen Dennis blev hastigt gennet væk af det militære personale.

Næste dag fik han at vide af sygeplejersken, at nogle underlige væsener var blevet obduceret på basen aftenen i forvejen. Hun tegnede også disse væsener for Dennis. Kort tid efter forsvandt hun, og Glenn Dennis mener, at hun døde i en ulykke, måske forårsaget af flyvevåbenets folk.

Vidnerne ændrer udsagn på stribe

Problemet med Glenn Dennis' historie er sygeplejersken. Han har længe været indstillet på, at ufo-forskerne skulle forsøge at bevise, at hun var på basen og senere forsvandt. Hendes navn var Naomi Selff, siger Dennis. Men efter omhyggelig forskning,

interviews med en sygeplejerske fra basen i 1947 og identifikation af samtlige sygeplejersker på basen viser det sig, at der ikke findes nogen Naomi Selff - end ikke i hele det amerikanske militær i 1947!

Stillet over for resultaterne fra denne undersøgelse skiftede Glenn Dennis pludselig strategi og fortalte, at Selff ikke var hendes efternavn - det var et, han havde fundet på! Selv om man accepterer denne utroværdige ændring af historien, er faktum stadig, at der ikke engang var en person med fornavnet Naomi ved Roswell-basen.

En pudsighed er, at den del, der drejer sig om militærets opringning angående "små kister" faktisk godt kan være korrekt. Det viser sig, at der netop i sommeren 1947 var en polio-epidemi blandt Roswell-basens børn. Basen forberedte sig måske på (naturligvis i hemmelighed), at nogle af disse børn ville dø.

Tilbage er det nyeste, førstehåndsvidne, Frank Kaufman. Roswell-tilhængere har stadig stor tillid til hans historie. Den er i korthed, at han i 1947 var ved militæret, da de blev sendt ud for at bjerge et nedstyrtet rumskib. Han så selv rumskibet (der ifølge hans tegning mest af alt ligner et eksperimentalfly) og nogle døde væsener omkring dette.

Det første problem med Frank Kaufmans historie er, at han udpeger et helt nyt sted for nedstyrtningen (om det er det 3. eller 4. sted, kan jeg ikke følge med i efterhånden). Det andet problem er, at det viser sig ved nærmere efterforskning, at der i 1947 slet ikke var veje det pågældende sted, der i virkeligheden var ufremkommeligt. Så at forestille sig en militærkonvoj dér, hvor Kaufman hævder det, er svært. Dette bliver bekræftet af beboere, hvis familier boede der i 1947. Ingen af disse beboere har hørt noget som helst om en sådan hændelse - højst usædvanligt, hvis området har vrimlet med militære personer.

Også Kent Jeffrey har fundet svagheder i Kaufman-historien, selv om han kender Kaufman personligt. Frank Kaufman har nemlig påstået, at en anden militærperson i aktionen var en vis general Robert Thomas. Kaufman har endda udpeget denne Thomas på et billede. Kent Jeffrey har imidlertid fundet ud af, at der ikke findes nogen general Robert Thomas. Stillet over for denne kendsgerning gjorde Frank Kaufman det, som så mange andre påståede Roswell-vidner har gjort: Han ændrede prompte historien. Nu hævder Kaufman, at navnet Robert Thomas blot var et "kaldenavn" og ikke generalens rigtige navn.

Kaktus Jack

Det er efterhånden svært at finde vidner, hvis historier holder vand. Specielt er samtlige førstehandsvidners beretninger blevet godt og grundigt gennemhullet, og tilbage er kun vage 2. og 3. håndsberetninger.

En af disse svage historier er "Kaktus Jack", som Roswell-forskeren Thomas J. Carey har været på jagt efter. En caféjer i nærheden af Roswell, Iris Foster, har fortalt, at en mand kaldet "Kaktus Jack" i starten af 1970'erne var i caféen og fortalte, at han havde set et nedstyrtet rumskib. Det var imidlertid ikke muligt at lokalisere denne person, indtil Carey ved en tilfældighed fik nys om hans familie. Gennem et større arbejde fandt Carey nu frem til familien til en vis Jack Armstrong og fik sandsynliggjort, at der var tale om samme, nu afdøde person. Det viste sig, at "Kaktus Jack" havde skiftet navn flere gange, blandt andet efter en fængselsstraf for mord.

Men yderligere oplysninger om, hvad "Kaktus Jack" egentlig havde oplevet, foreligger ikke, så det er svært at bruge en sådan historie til noget.

Der er rygter nok - men beviser er der ingen af, og der bliver færre og færre positive indikationer. Brikkerne passer bedre og bedre sammen med militærets teorier, specielt når man tager højde for, at alle disse beretninger skal hentes frem fra en nu 50 år gammel erindring hos vidnerne. □

Kilder:

Thomas J. Carey: *The Strange Saga of "Cactus Jack"*, IUR, Spring 1997.

Kent Jeffrey: *Roswell - Anatomy of a Myth*, 1997. Manus modtaget direkte fra forfatteren.

Philip Klass. Diverse artikler i *Skeptics UFO Newsletter*, maj 1997.

Karl Pflock: *The Glenn Dennis Story*. Åbent brev til Glenn Dennis.

Michael D. Swords: *The McCoy Letter*. IUR, Spring 1997.

CNI News, Vol. 3, No 4. 1. maj 1997.

CENAP-infoline, nr. 60, juni 1997.

"Sen. Thurmond regrets tie to UFO book", pressemeddelelse fra Associated Press, 6. juni 1997

"Report on Roswell UFO crash due soon", CNN, 18. juni 1997

Weaver interview på CNN.

Diverse indlæg i Internet-konferencen "Project 1947".

Sandheden om Roswell?

Vi får nok aldrig nogen teori om Roswell-mysteriet bevist 100 procent. Men efter 10 års arbejde med sagen - og gennemgang af hundredvis af siders forskning fra både tilhængere og skeptikere - er jeg selv ikke i tvivl om, hvad der skete i Roswell. Her er min sandhed, der måske ikke er rigtig i alle detaljer, men hvor de store linier givetvis er korrekte.

I 1947 blev der udført en række forsøg med balloner i stor højde for at spionere mod russerne. Projektet blev kaldt for Projekt Mogul, og en af videnskabsmændene på projektet, Charles Moore, husker stadig, hvordan man anvendte noget tape med specielle blomstersymboler på til samling af nogle af delene. Ballonerne var store komplekser med reflektorer, der blev ophængt under ballon-komplekset. Reflektorerne var lavet af foliebelagt pergament og balsatræ.

En af ballonerne opsendt i juni 1947 blev tilsyneladende aldrig fundet. Den faldt imidlertid ned på Foster gården, hvor den blev fundet af Mac Brazel i begyndelsen af juli 1947. Selv om han havde set vejrballoner før, blev han overrasket over det omfattende og specielle materiale, som ikke lignede en normal vejrballon (hvad det jo heller ikke var).

Eftersom det netop var rygtedes, at Kenneth Arnold den 24. juni havde oplevet nogle mystiske objekter i Washington, syntes Mac Brazel, at fundet var spændende, og det havde måske noget at gøre med disse "flyvende tallerkener". Han tog derfor til den nærmeste by Corona, hvor først sheriffen og senere militæret fra Roswell-basen blev involveret.

Jesse Marcel fra Roswell-basen tog sammen med Brazel og to andre officerer ud for at se på materialet. De kunne heller ikke få det til at stemme med en vejrballon, og selv om de mente, at det var en ballon, kunne de ikke identificere den (Mogul projektet var hemmeligt). Derfor tog de noget materiale med tilbage til basen og iværksatte i øvrigt en oprydning af området (for en sikkerheds skyld).

På basen skrev presseofficeren en pressemeddelelse om fundet. Eftersom der blev fundet faste materialer som træ og folie, kom han uheldigvis til at anvende udtrykket "en flyvende disk" i pressemeddelelsen - et udtryk

der sikkert var ment helt bogstaveligt. Men pressen havde ikke glemt Kenneth Arnold og hans "flyvende tallerkener" og fik koblet disse ting sammen, inden militæret opdagede fejlen og fik dementeret den uheldige udtalelse. Resterne blev nu identificeret som en "vejrballon", idet man jo ikke kunne offentliggøre detaljer om det hemmelige Mogul-projekt.

Inden sagen blev lukket, havde forskellige mennesker set materialet: Mac Brazel, Jesse Marcel Sen., sønnen Jesse Marcel, Jr. og Mac Brazels søn. De beskrev materialet som følger:

"Vi fandt noget metal, små stykker af metal, men for det meste fandt vi noget materiale, der er svært at beskrive. Små stykker. Faste stykker, som du ikke kunne bøje eller brække, men det lignede ikke metal. Det lignede mere træ. Måske 1/2 til en centimeter i tykkelsen. Ingen af dem var meget lange. Vægtløs, ligesom balsatræ. Noget andet af det lignede pergament".

Dette passer med en Mogul-ballon. Vidnerne lagde endda mærke til de mærkelige symboler, der var smittet af tapen og aftegnet på balsatræet. På grund af flere ugers ophold i naturen og afsmitningen på træet, kunne de

ikke identificere symbolerne som blomstermønstre.

Der opstod - som altid i en sådan situation - forskellige rygter. Nogle påstod, at de kendte nogen, der havde prøvet at hamre på materialet med en hammer, men det ville ikke gå i stykker, og der kom ikke engang mærker i det. Kilden til denne oplysning er aldrig fundet.

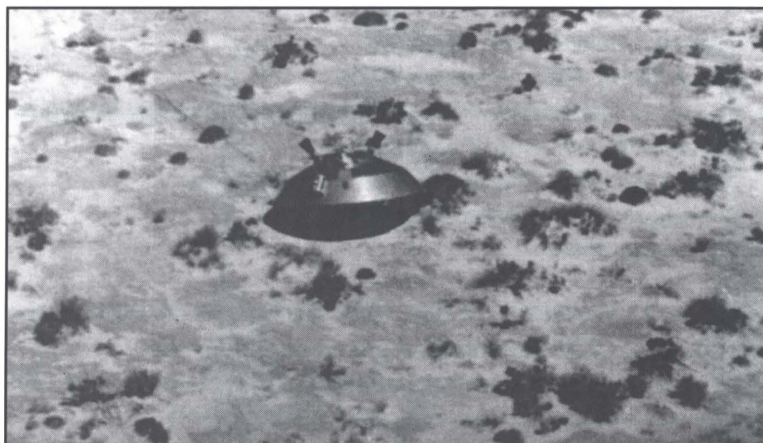
Alt dette var imidlertid rygter, for at materialet bestemt ikke var ufor-gængeligt, fremgik tydeligt af, at det var spredt i tusind stykker over hele marken.

Historien om fundet i Mac Brazels mark gik herefter stort set i glemmebogen fra 1947 og til slutningen af 1970erne hvor Stanton Friedman, William Moore og andre tog fat i den igen.

Som et lille, men vigtigt sidespring, skal nævnes, at der i slutningen af 1940erne og starten af 1950erne fandt utallige militære forsøg sted i New Mexico, bl.a. i testområdet White Sands. Nogle af disse forsøg gik naturligvis galt!

Andre ulykker skete i området. Fx da et fyldt B-29 fly ramte et vandtårn og styrtede ned i 1949, hvorunder alle ombordværende blev dræbt og forbrændt. Dette kunne være baggrunden for hemmelig aktivitet på Roswell-ba-

AF PER ANDERSEN

Der er i tidens løb blevet udført mange hemmelige forsøg på White Sands Missile Range i New Mexico. Dette billede er fra 1972 og viser en Viking-rumsonde, der ligger i sandet klar til at blive samlet op. Det amerikanske flyvevåben har frigivet billedet i juni 1997 for at fortælle, at rygter om sådanne forsøg sikkert har været med til at puste liv i Roswell-mytten. (Foto: USAF)

sen med forbrændte lig. Eller da en KC-97 styrtede ned i 1956 og dræbte 11 militære personer. Og i 1959 styrtede en bemandet ballon til jorden.

Dertil kommer forsøgene med dukker, der blev smidt ud fra stor højde i en række forsøg. I det hele taget var der mange tophemmelige programmer i området på den tid. Nogle af disse kunne have overskredet deres beføjelser og/eller have involveret tyskere, der illegalt arbejdede for amerikanerne lige efter krigen.

Hele sagen ligger herefter stille indtil slutningen af 1970'erne, hvor

den bliver taget op af mølposen. Nu går Roswell-forskere i kødet på alle vidner, der mener at have oplevet noget usædvanligt. En række helt uafhængige hændelser bliver koblet sammen i et sammensurium, der til tider er så forvirrende, at ikke engang Roswell-forskerne kan finde ud af det. Herunder sker der også nogle tidsforskydninger, så andre hændelser i årene omkring 1947 bliver relateret til den voksende tale om et rumskib, der styrtede ned i 1947.

Nogle af vidnerne har virkelig oplevet noget - noget der i virkelighe-

den er affødt af et af de mange forsøg og ulykker i området. Mange af vidnerne digter videre på historien for enten at tilfredsstille de ivrige forskere, for hvem kun ét tæller: at bevise at et rumskib styrtede ned i Roswell (Glenn Dennis, Frank Kaufman). Andre igen digter videre for at gøre deres egen historie mere interessant eller betydningsfuld. Enkelte er direkte løgnere, der ser en mulighed for at komme i medierne (Gerald Andersson, Jim Ragsdale).

Med andre ord: En ægte myte er født! □

Kort fortalt

USA i alarmberedskab

...eller i hvert fald kom ufo-verdenen i USA op på dupperne den 17. april i år, da flere mystiske hændelser pludselig fandt sted oven i hinanden. En af disse var, at en regeringsansat ringede til et ufo-center for at fortælle, at vejr satellitten GEOS 9 havde fotograferet et mærkeligt objekt ud for Californiens kyst.

Samtidig blev det meddelt, at USAs forsvarskommando i Cheyenne-bjergene var blevet sat i forhøjet beredskab pga. en ukendt trussel.

Disse to hændelser fik selvfølgelig spekulationerne i gang i ufo-kredse - var et fremmed rumskib på vej mod Jorden?

Forklaringerne var dog mere jordiske. Efter analyser af GEOS 9 billedet var de fleste enige om, at der var tale om en regulær computerfejl. En af teknikerne, der havde bygget satellitten, udtalte, at han kendte denne fejl fra GEOS 8 satellitten. Han troede egentlig, at fejlen var løst i GEOS 9. Åbenbart ikke, var konklusionen.

Samtidig viste det sig, at beredskabet i forsvarskommandoen i Cheyenne-bjergene slet ikke var relateret til GEOS 9 billedet. I stedet havde der været en lokal trussel, der en kort overgang var blevet overvurderet, og som havde resulteret i skærpet tjek af alle personer. Allerede den 16. om eftermiddagen var alarmen blevet afblæst, da det viste sig, at kilden til truslen ikke var pålidelig. □

Kilde: Diverse Internet-korrespondance/pa

Har du en pc - så se her!

Pc-brugere kan tegne abonnement på **SUFOI Disketteservice** sammen med fornyelsen af UFO-Nyt abonnement 1998.

Du modtager fire gange om året - omkring 1 måned før udgivelsen af hvert nummer af UFO-Nyt - en diskette med en række spændende tekster og programmer.

Du vil modtage:

- Digitale, indskannede ufo-fotos
- Meget flotte astronomiske billeder
- Masser af spændende ufo-stof, der ikke udgives på anden måde
- Spændende astronomiprogrammer
- Tekster fra UFO-Nyt og SUFOI's Nyhedsbrev
- Oversigter over danske observationer
- ...og meget mere

Alt dette kan bestilles for hele **1997** for **kr. 160**. Indsæt beløbet på giro 9 11 77 25 (SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte) så går resten af sig selv.

For 1998 kan disketteservice bestilles på girokortet for dit 1998 abonnement på UFO-Nyt. Prisen for disketteservice er kr. 165 for hele 1998.

Mars-ansigt måske foran opklaring

I mange år har det såkaldte "Mars-ansigt" bragt næring til diskussionen, om der har været intelligent liv på vor naboplanet Mars. Striden drejer sig om en stenformation i Cydonia-området, som nogle mener ligner et ansigt så meget, at der ikke kan være tale om en tilfældighed.

Med den fornyede udforskning af Mars har mange forsøgt at presse NASA til én gang for alle at få afklaret mysteriet om Mars-ansigtet. Hidtil har NASA været afvisende over for

at anvende ressourcer på dette, men nu har man tilsyneladende ombestemt sig!

Selv om NASA har afvist muligheden for, at der kan have været intelligent aktivitet i Cydonia, har man i en udtalelse den 16. oktober 1996 meddelt, at ikke alene vil den kommende Global Surveyor sonde fotografere det berømte ansigt igen, men billederne vil også blive offentliggjort så hurtigt som muligt på Internettet.

Global Surveyor går i kredsløb om

Mars den 11. september 1997, og den vil have utallige muligheder for at fotografere den omtalte region på Mars.

NASA-forskeren Arden Albee udtaler: "Vi tror, vi har gjort alt, hvad vi kan, inden for rammerne af denne mission for at se på spørgsmålet om "Mars-ansigtet". Så vi håber, at vi er i stand til at tilfredsstille de personer, der har stillet spørgsmål om dette emne." □

Kilde: CNI News, UFO Times nr. 44/pa

Rumkapsel fundet i Afrika

Den 15. januar 1995 blev forsknings-satellitten Express sendt til vejs fra Japan. Desværre gik noget galt, så satellitten kom ind i en så lav bane om Jorden, at den hurtigt ville blive bremset op af atmosfæren igen og styrte ned.

Satellitten forsvandt, og først lang tid efter hørte forskerne noget til den igen, da ghanesiske stammefolk bjergede den i den afrikanske bush.

Der var tale om et tysk-russisk-japansk rumsamarbejde. Satellitten var ejet af det tyske rumagentur DARA, der havde anvendt brugte materialer fra en russisk satellit i opbygningen. Selve opsendelsen fandt sted fra Japan. Forsøget havde bl.a. til hensigt at afprøve nye materials modstandskraft under nedturen gennem Jordens atmosfære.

Det lykkedes ikke for jordkontrollen i Chile at få forbindelse med rumsonden efter opsendelsen fra Japan, og forskerne var overbevist om, at resterne af satellitten var styrtet i Stillehavet, fortæller *cenap-infoline* nr.

33 med det tyske *Flug Revue*, marts 1996, som kilde.

Der gik meget lang tid, før det tyske rumagentur DARA igen overraskende hørte fra sin satellit. Og det fra en helt uventet kant.

Det er ofte svært at stille med håndgribelige beviser for, at der er landet ting fra rummet i nabolaget. Det kan de mange tilhængere af Roswell-myten tale med om. Men lokale stammefolk i Ghana fik pludselig tag i "et nedstyrtet ufo" i Ghana. De havde nemlig iagttaget et objekt, der med faldskærm var landet i bushen. Det var en metallisk kapsel med ledninger stikkende ud.

De centrale ghanesiske myndigheder blev underrettet og det mærkelige "rumobjekt" blev efter nogen tid transporteret til hovedstaden Accra.

Oplysningerne herom nåede også til det tyske rumagentur DARA, der pludselig blev yderst interesseret i beretningen om det mystiske objekt fra rummet. Efter at være ankommet til Accra tog det ikke de tyske eksperter

(Foto: DARA)

lang tid at identificere genstanden som værende deres forsvundne rumkapsel.

Den genfundne Express-satellit blev transporteret til Tyskland til nærmere undersøgelse.

På grund af den ublide medfart, som satellitten havde fået under sin nedtur gennem atmosfæren og den videre transport, fik forskerne endda foretaget nogle af de materialeafprøvninger, som var det egentlige formål med opsendelsen.

Det var tilsyneladende lykkedes kapslen at opnå tre jord-omløb, inden den var faldet ned i Afrika og gav anledning til en del mystik. □

Ole Henningsen

Sådan kommer du til SUFOI's Jubilæumsfest

Der er stadig billetter at få til SUFOI's store Jubilæumsfest i Beboerhuset Lindersvold, Vanløse. Det foregår den 4. oktober 1997 kl. 18.30 i anledning af vores 40 års fødselsdag, som vi gerne vil fejre med manér.

Vi tilbyder dig en festlig aften med

- Stor buffet med mange spændende retter
- Levende dansemusik
- Underholdning
- Auktion bl.a. over et sjældent ufo-ur
- Gratis eksemplar af SUFOI's nye ufo-plakat, værdi kr. 90
- En hyggelig aften i selskab med ufo-interesserede

Tilmeld dig venligst snarest muligt ved at sende brev/postkort til undertegnede med besked om det ønskede antal billetter: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse.

Prisen, der dækker *hele* arrangementet plus plakat (excl. drikkevarer), er **kr. 130,00/person**.

Du modtager i god tid billetter og yderligere detaljer om arrangementet. Har du spørgsmål, kan du kontakte Per Andersen på telefon 38 71 96 64.

Astronomiske fænomener

Astronomisk set tegner det til et interessant efterår, idet der er gode muligheder for iagttagelse af alle de lysstærke planeter. Derudover bliver der i september mulighed for at se en total måneformørkelse.

Merkur: Merkur bevæger sig rundt om Solen på kun 88 dage. Derfor ser det fra Jorden ud, som om den svinger fra den ene side af Solen til den anden. Når Merkur er i yderpunkterne af sin bane, er der gode muligheder for at se planeten fra Jorden.

Merkur er ret lysstærk, men lyset drukner oftest i lysskæret fra Solen i aften- eller morgendæmringen. Det kan derfor være nyttigt at benytte en kikkert, når man forsøger at finde Merkur, men vent til Solen er nået godt

under horisonten, så øjnene ikke tager skade.

Efterårets bedste mulighed for at finde Merkur er den 16. september. Merkur står op ca. 1 time og 45 min. før Solen, hvilket vil sige, at man skal op omkring kl. 04.00 for at finde Merkur.

Venus: Venus kan ses som "aftenstjerne" (klart hvidt skær) lavt over den vestlige horisont et par timer efter solnedgang.

Mars: Mars kan stadig ses som "aftenstjerne" mod vest et par timer efter solnedgang. Jorden og Mars er dog på vej væk fra hinanden i deres baner, så lyset fra Mars bliver svagere i løbet af året.

Jupiter: Jupiter kunne ses hele nat-

ten den 9. august og begynder derefter at gå ned tidligere og tidligere, således at den sidst på året kun ses som "aftenstjerne".

Saturn: Saturn står i slutningen af august op en times tid efter solnedgang, hvorefter den kan ses hele natten. Saturn kommer i opposition til Solen den 10. oktober, og man kan da nyde synet af den klart, gulligt lysende planet hele natten. Saturn vil efter oppositionen gå ned tidligere og tidligere på natten, således at den ved indgangen til det nye år kun vil være synlig til lidt over midnat.

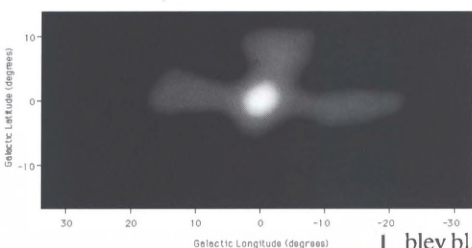
Måneformørkelse: Den 16. september er der mulighed for at opleve en total måneformørkelse. Det betyder, at Solen, Jorden og Månen ligger på en linje i verdensrummet, således at Jordens skygge når de 380.000 km ud til Månen og skygger for den.

Jordens skygge rammer Månen kl. 19.08. Fra kl. 20.15 til kl. 21.18 er månen helt formørket. Jordens skygge forlader Månen kl. 22.25. Disse tidspunkter er udregnet for de københavnske læsere. Jyske læsere skal lægge 10 min. til tiderne.

Meteor: Den 21. oktober er meteorsværmen Orioniderne på sit højeste. Meteorerne vil synes at stråle ud fra et Stjernebilledet Orion. De bedste muligheder for at se mange meteorer vil være lige omkring midnat, hvor Orion ses på den østlige horisont. □

Kim Horsevad

Antistof opdaget i Mælkevejen

Videnskabsmænd har opdaget to uventede skyer af antistof i vores egen galakse (mælkevejen). Dette tyder på en varm kilde af gas, der er fyldt med anti-elektroner omkring centret for

vores galakse. Baggrunden for aktiviteten er uklar, men det kan være relateret til dannelsen af kæmpestore stjerneformationer tæt ved det store, sorte hul, der er i centret af galaksen. Opdagelsen af antistoffet

blev bl.a. gjort af videnskabsmænd fra Northwestern University i Evanston, USA.

Kilde: NASA Pressemeldelse af 28. april 1997 (97-83)/pa

Illustrationen viser fordelingen af positroner i Mælkevejens centrum. Det meget lyse område er Mælkevejens kerne. Skyen af antistof findes lige over Mælkevejens centrum. (D.D. Dixon & W.R. Purcell)

UFO 1947-1997

From Arnold To The Abductees: Fifty Years Of Flying Saucers

Den moderne ufo-æra tog sin begyndelse med Kenneth Arnolds berømte observation den 24. juni 1947, da han fra sit fly så ni sølvskinnende objekter. I de forløbne 50 år har tusindvis af ganske almindelige mennesker set mystiske lys på himlen, taget billeder, fundet aftryk i jorden, set små væsner og oplevet sindsoprivende bortførelser! Intet andet mysterium er så sammensat og svært at få styr på. Men i bogen "UFO 1947-1997" forsøger en lang række forfattere at belyse ufologiens mange aspekter og skabe lidt klarhed.

"UFO 1947-1997" er redigeret af Hilary Evans og Dennis Stacy og omfatter artikler skrevet af: Jan Aldrich, Kenneth Arnold, Anders Liljegren, Karl Pflock, James Moseley, Marc Hallet, Jerome Clark, Bill Chalker, Michael Swords, Jacques Vallee, John Rimmer, Col. Hector J. Quintanilla, Chris Rutkowski, Raymond E. Fowler, David Perkins, Eric Maillot, Jacques Scornaux, Wim van Utrecht, Vicente-Juan Ballester Olmos, Ion Hobana, Kim Møller Hansen, Cynthia Hind, Vladimir Rubtsov, Robert Durant og Jenny Randles.

"UFO 1947-1997" er på 272 sider, med index og gode illustrationer. Skrevet i et flydende og letlæseligt engelsk.

Pris: 160,00 kr.

Bestilling: "UFO 1947-1997" bestilles ved at indbetale kr. 160 + kr. 15 (porto/ekspedition), i alt **kr. 175**, på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst "UFO 1947-1997" på modtagerdelen.

UFO'ernes verden - klassiske beretninger Jorden rundt

"...Pludselig opdagede jeg mod syd et skinnende objekt...Det befandt sig ikke på vejen og lignede ved første øjekast en bil med bunden i vejret. Jeg troede, at det måske var nogle børn, som havde gjort det, for lige ved siden af objektet stod der to skikkelser i hvide kedeldragter. En af dem så ud til at dreje hovedet og kigge overrasket på patruljevognen. Jeg havde kun holdt stille i nogle få sekunder og kørte nu hurtigt ned mod de to skikkelser i håb om at kunne hjælpe..."

Sådan fortæller betjent Lonnie Zamora. Den 24. april 1964 så han et ægformet fartøj uden for byen Socorro i staten New Mexico. Ved siden af fartøjet stod to ufonauter. Det amerikanske flyvevåben undersøgte Zamoras nærobservation af tredje grad, men fandt efter grundige undersøgelser ingen forklaring på hændelsen. Den er i dag en ufo-klassiker, ligesom de mange andre beretninger, der behandles i SUFOI's nye udgivelse "UFO'ernes verden" skrevet af UFO-Nyts redaktør Kim Møller Hansen.

I perioden 1981-1986 var artikelserien "UFO-klassiker" et fast indslag i UFO-Nyt. Serien redegjorde for de berømte ufo-observationer, så både nye og "gamle" læsere kunne læse dem med udbytte. Artiklerne fremlagde så korrekte oplysninger som overhovedet muligt, med relevante gamle og nye kilder - og hvor det var muligt, blev sagerne opdateret med de senest tilgængelige undersøgelser, interviews etc. Nu er alle disse artikler samlet for første gang i "UFO'ernes verden".

"UFO'ernes verden" består af 4 gennemillustrerede hæfter på i alt 212 sider!

Pris: 126,00 kr.

Bestilling: "UFO'ernes verden" bestilles ved at indbetale kr. 126 + kr. 15 (porto/ekspedition), i alt **kr. 141**, på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst "UFO'ernes verden" på modtagerdelen.

Sidste chance!

Bestil dine billetter til SUFOI's Jubilæumskongres 1997

Lørdag den 1. november i Lyngby Storcenter

SUFOI fejrer sit 40 års jubilæum med den mest internationale kongres nogensinde!

Programmet for dagen bliver:

- Kl. 10.00-10.15 *Velkomst*
Ved Per Andersen, formand for SUFOI
- Kl. 10.15-11.00 *Mødet i skoven*
Ved Clas Svahn, formand for UFO-Sverige
- Kl. 11.00-11.45 *UFO'er over Danmark:*
Nyere danske observationer, fotos og videoer
Ved Peter Nørgaard, næstformand for SUFOI
- Kl. 11.45-12.15 *Bilstandsning ved Vejle:*
Hvad skete der egentlig?
Ved Torben Birkeholm, SUFOI
- Kl. 12.15-13.15 Frokost
- Kl. 13.15-14.00 *Rundt i cirkler:*
Danske komcirkler - fup eller fakta?
Ved Ole Henningsen, SUFOI
- Kl. 14.00-14.30 *Kan ufoer findes uden at eksistere?*
Ph.d. Mikael Rothstein,
Institut for Religionshistorie,
Københavns Universitet
- Kl. 14.30-15.15 *UFOs: Facts, Mythologies, and Mythology (engelsk)*
Ved John Spencer, formand for British UFO Research Association
- Kl. 15.15-15.45 Pause
- Kl. 15.45-16.30 *Men in Black - Myth or Reality? (engelsk)*
Ved Jenny Randles, forfatter, England
- Kl. 16.30-17.30 *Pilot UFO Sighting Reports: A Source of Significant and Reliable Data (engelsk)*
Ved dr. Richard F. Haines, USA
- Kl. 17.30-17.45 *Afslutning*
Ved Per Andersen, formand for SUFOI

Bestil nu!

Bestil dine billetter nu ved at indbetale **kr. 190** pr. billet til: giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Skriv "kongres" på modtagerdelen, og vi sender dig det bestilte antal billetter, det fulde program samt alle praktiske detaljer.

Ny dansk ufo-video:

UFOer - tæt på et mysterium

For første gang kan du købe en dansk video, der seriøst gennemgår ufo-emnet. Dette er SUFOIs egen video, der på en halv time giver et sagligt overblik over ufo-fænomenet. Den indeholder nogle af de bedste danske sager samt video-optagelser fra både Danmark og udlandet af ufoer. Blandt indholdet kan nævnes:

- Nye danske videooptagelser af observationer
- Omfattende gennemgang af den klassiske Maarup-sag med bilstandsning - hør ham selv fortælle om hændelsen
- Videoklip af ufoer fra udlandet
- Om SUFOIs arbejde
- Fupnumre og identificering af kendte fænomener

Videoen kan ikke alene anvendes som introduktion, men indeholder også enstående nye optagelser, der ikke tidligere er blevet offentliggjort i Danmark. Videoen er produceret i samarbejde med Estrella, og prisen er helt i bund:

kr. 90,00

UFOer - tæt på et mysterium bestilles ved at indbetale beløbet plus kr. 15 til forsendelse, i alt **kr. 105**, på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. **Husk** at skrive *SUFOI-Video* på modtagerdelen.

UFO-Vision

Efter flere års pause er vi klar med en ny udgave af *UFO-Vision* - og tidsskriftet er større og bedre end nogen sinde før:

Med *UFO-Vision* får du **100 sider** med mange timers læsning. Her er anmeldelser af ufo-bøger og andre bøger om det ukendte, anmeldelser af videoer, film, cd-rom'er og tidsskrifter.

Læs også Hilary Evans' tankevækkende artikel om ufoer og folkløse, Keith Basterfields artikel om sammenhængen mellem ufo-fænomenet og overnaturlige fænomener, Søren Thomas' humoristiske gennemgang af science fiction filmenes skildringer af mødet mellem jordboere og rumvæsner...og meget, meget mere.

Søger du efter mystiske informationer på Internettet? Så kan du også få en håndsrækning af *UFO-Vision* ved at bruge bladets mange gode Internet-adresser.

UFO-Vision er redigeret af Kim Møller Hansen, på 100 sider, gennemillustreret og i A4 format i kraftig limindbinding.

kr. 148,00

UFO-Vision bestilles ved at indbetale kr. 148,00 + kr. 15 (ekspedition/porto), i alt **kr. 163** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. **Husk** at skrive *UFO-Vision nr. 5* på modtagerdelen.